

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

COTIDIANUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Anul XXVIII nr. 7 882

Duminică 22 februarie 1970

6 pagini 30 bani

ÎN FIECARE ÎNTREPRINDERE SE POT VALORIFICA ÎNSEMNATE REZERVE DE CREȘTERE A PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

Importanța pe care o are creșterea productivității muncii în asigurarea unui ritm rapid de dezvoltare a industriei derivă din însăși conținutul economic al acestui indicator, care, în esență, exprimă eficiența muncii cheltuite în procesul de producție. Este cunoscut faptul că, în cadrul eforturilor materiale care se fac pentru înfăptuirea industrializării, reproducției lărgite și se imprimă nu numai un caracter extensiv — determinat de creșterea pe baza investițiilor, a fondurilor fixe și a numărului de salariați din industrie — ci mai ales intensiv, ceea ce asigură lărgirea producției pe fundamentul introducerii tehnicii avansate, având ca efect sporirea productivității muncii. Dacă luăm, de exemplu, numai anii care s-au scurs din actualul cincinal, vom constata că cea mai mare parte a sporului de pro-

ducție din această perioadă — 63,5 la sută — s-a obținut pe seama creșterii productivității muncii.

În Raportul Comitetului Central al P.C.R., prezentat la cel de al X-lea Congres, tovarășul Nicolae Ceaușescu, vorbind despre productivitatea muncii în industrie sublinia că importanța excepțională a acestei probleme pentru economia noastră face necesar ca și în viitor, în fiecare ramură industrială să se ia măsuri pentru introducerea tehnicii și tehnologiei avansate, pentru extinderea automatizării și mecanizării proceselor de producție, pregătirea și perfecționarea calificării forței

de muncă, fundamentarea științifică a normelor, folosirea completă și productivă a timpului de lucru și înlăturarea disciplinei în fiecare secție și loc de muncă.

Merită a fi subliniat și faptul că, pe măsura dezvoltării industriei, productivitatea muncii și însemnătatea creșterii acesteia capătă noi dimensiuni. În prezent, prin creșterea cu un procent a productivității muncii se obține un spor de producție de circa 2,6 miliarde lei, față de aproape 1,6 miliarde lei în 1965 și peste 700 milioane lei în 1960.

Ridicarea nivelului tehnic al producției, a gradului de înregistrare tehnică a muncii, mă-

surile de organizare la un nivel superior a producției, odată cu îmbunătățirea calificării muncitorilor, au avut ca efect sporirea productivității muncii în ultimii 4 ani cu 33 la sută ceea ce înseamnă un ritm mediu anual de creștere de 7,3 la sută.

Evidențind factorii care au făcut posibilă obținerea unor astfel de rezultate, trebuie menționat, înainte de toate, faptul că baza electroenergetică a țării și industria construcțiilor de mașini — care asigură premisele necesare introducerii progresului tehnic în economie — s-au dezvoltat în ritmuri sustinute. Producția de energie electrică a atins în anul trecut 31.491 milioane kWh, cu 13,2 la sută mai mult decât în 1968; iar producția ramurii construcțiilor de mașini a sporit cu 15,2 la sută, cre-

(Continuare în pag. a 3-a)

Valea Jiului

PRIMUL

MILION DE TONE
CĂRBUNE DIN
PRODUCȚIA
ANULUI 1970

Simbătă, în Valea Jiului, a fost consemnat un important succes: extragerea primului milion de tone de cărbune din producția pe anul 1970. Această producție a fost obținută în numai 41 de zile efective de lucru, datorită creșterii din timp a frontului de lucru pentru primul trimestru, sporirii gradului de mecanizare a muncii în subteran și altor măsuri tehnico-organizatorice luate în scopul îndeplinirii ritmice a sarcinilor de plan. O contribuție importantă în realizarea primului milion de tone de cărbune au adus minerii de la Lupeni, Paroseni și cei din cadrul altor exploatare. (AGERPRES).

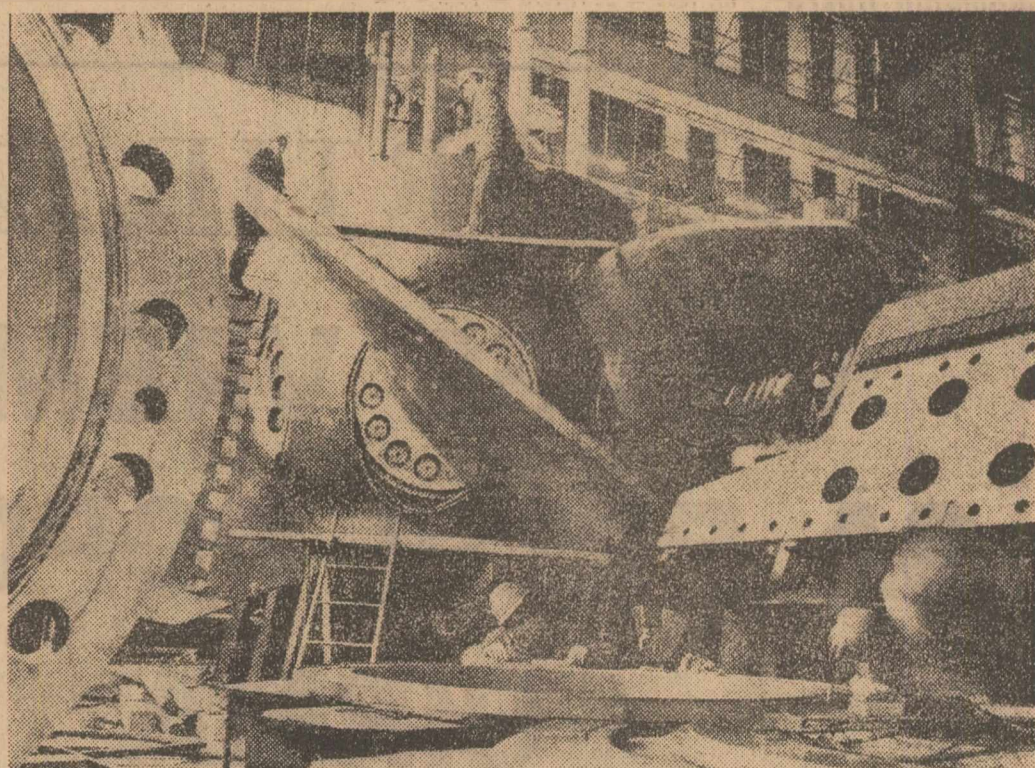

Foto: AGERPRES

OAMENII LEMNULUI

Aurel Leon

toamnă peceții singelui înche-gat la Siret și Baia Nouă și ste-jari al lui Ștefan... E multă is-torie în toponimia și amintirile așezărilor de pe aici, o istorie scrisă mai ales în lemn.

Din coadă, oamenii au adus-o prin sape, acasă, să le fie cit-mai aproape. Vișorul de pe gr-mazul stemei cu zimbrii a tre-cut în miezul de stejar al de-reptor. Iarăși ca o hucă-mintăre așezărilor, nepoșilor de nepoși, arcul lui Ștefan încordat la Pu-na, trarajor delicat în albea-te bradului, doțeașă streșină și pridoare; toate însă depășite de supărădăla prețelor, brici-tingă scord și cheimă lângă lă-cher, umitoare îmbinare de ca-pșelate tonuri voroneștiene cu rignorosa cromatică florală a lănelului.

Suceava, într-un univers zo-mor, de cerbi încoace izolată cu cerși copăi rotunzi în ceramă-că, bradul nu lăsează de pe nici-o casă. Rafurile lui zălmate arca din ficare porete, din orice acoperș, prefăcând frum-ușele de amănunț. E multă sen-sibilitate artistică dină, expri-mată mai ales prin lemn.

Pentru a putea dormi mai linistit sub cheimă, vâdurile și-au trinită seacă în adăncuri. Vioreni și putineci au deprins însă legile lemnului odată cu legendele locurilor. Știu să de-prindă semnele tălășice ale vâ-durii și să răspundă chemărilor ei. Copacii nu se vor coborîți din tineri și obține decit pe derdeluș. Vin la Rădăuți în țări albi și cușme furcane, asemenea oamenilor dintr-o pădure. Într-un nestăruț șirag, colindători ai minisorilor virgine de sus, pe porțile Fabricii de mobilă. Înțelele creșterii lor circulare, aduc rășnă incrustate de albe generații — poate de la plășii care au iscodit abatezele Cosmi-nului, poate din partea mesteri-lor clopititori de la Sucevița... În orice caz, au pe cuspă sigiliul tăncușit al silviculturilor care i-au crescut și al țapinarilor, a-dică măturile lanțului de tru-ditori ai pădurilor.

La Rădăuți, și se pare mai fi-riesc decit oriunde cu românii — fratele codrului, să-și și apă-rat ființa neamului cu ajutorul lemnului și tot prin el să-și cinstescă vitezile. De unde răzbată acest firesc? Din chiar felul cum își afirmă astăzi ereditatea și talentul în lumea asta mare și rotundă.

O mie de oameni tineri mîn-cesă într-o uchiă tînă și, de-

sigur, modestă în raport cu gi-ganții industriei românești. Am-șia tineri pentru că, după cum mă informează inginerul șef Mircea Năpu (el însuși un tînar produs al Institutului Politehnic Ieșean), media de vîrstă e 28 de ani; am zis tînă pentru că potrivit datelor furnizate de in-ghinerul V. Pintilie, șeful pro-ducției, Fabrica de mobilă Ră-dăuți a crescut în proiecții în-ultimii trei ani. O tinerete mai-cerla nici că se poate, ea rivali-zînd cu modernitatea utilinului. Totuși, cînd bătrîna experiență și stabile tradiții acumulează a-cesta fabrică dintre obice.

Directorul ei, om al lemnului, sîmceean din bunici în pînă, pe nume Vasile Chidoră, nu-si poate ascunde mîndria atînu-țind posesivitate acoperș. „Jargu-lia” lui și o lor, ramificată în-zei de safe bucoșinene, o fami-lie în care oamenii cresc a-sensuarea copacilor, împlinînd avîntul și mîndria de așidare a cerului cu cînceri de pregătire tehnică și specializare. Tînăre de a într-o fabrică, Leon Cor-neo din Vacon a mîncat în pă-dure, fiul său Gavril e cel mai dinu montator pentru export; Gh. Sorodoc, mîstăruț strîngor în lemn, primește materie pri-mă dină de circularistul Soro-doc, tatăl; pe mîstăruț țapier Gavril Nistor îl bucură adesea vizitele pădurarului Haralamb Nistor, tatăl său... — decit fami-lie de oameni ai lemnului, aflînd din toate pădurile abo-ștrite de înălțimi. O familie care, la ora actuală, produce 60 de zortimente iar 71 la sută din totalitatea lor sînt ambalate pentru export, plecînd pe se-nouă mări și în peste 20 de țări.

Lemn, imobilizat de mîntea și mîna lor a slăt cu fruntea sau în confruntări internațio-nale de prestîgiu: Tripolis, Bar-celona, Milano, Moscova, Co-penhaga, Zagreb, Lyon, Köln, Paris, Stockholm, Geneva, Le-niurad, Bruxelles, Berlin, To-ronto... Caricatura „Stejar”, dor-mitorul „Carpătii”, camera de-tru copii „Mieria” sau bibliotecă „Măcov” au fost solicitate în 1968 de gazo firme străine, în 1969 de 13, iar în 1970 de 17 ase-menea mari firme. Vies 15 nepoși cîbă s-au răsors de la o școlarizare specială de sculpta-ră artistică în lemn: alți vreo 15 s-au specializat în proiectare.

Spre Canada, spre Maroc sau spre Suedia pleacă frumuseți venite din tradiții și mîndria istoriei noastre de popor, frîre cu pădurea: le transcriu în in-țiti și ape ale jurămintului, insi-riindu-se din sensibilitatea artei scetelor bucoșinene, artiști ră-dăuțeni. Iar mesagerii locurilor și al oamenilor rîmăne mîria a Lemnului.

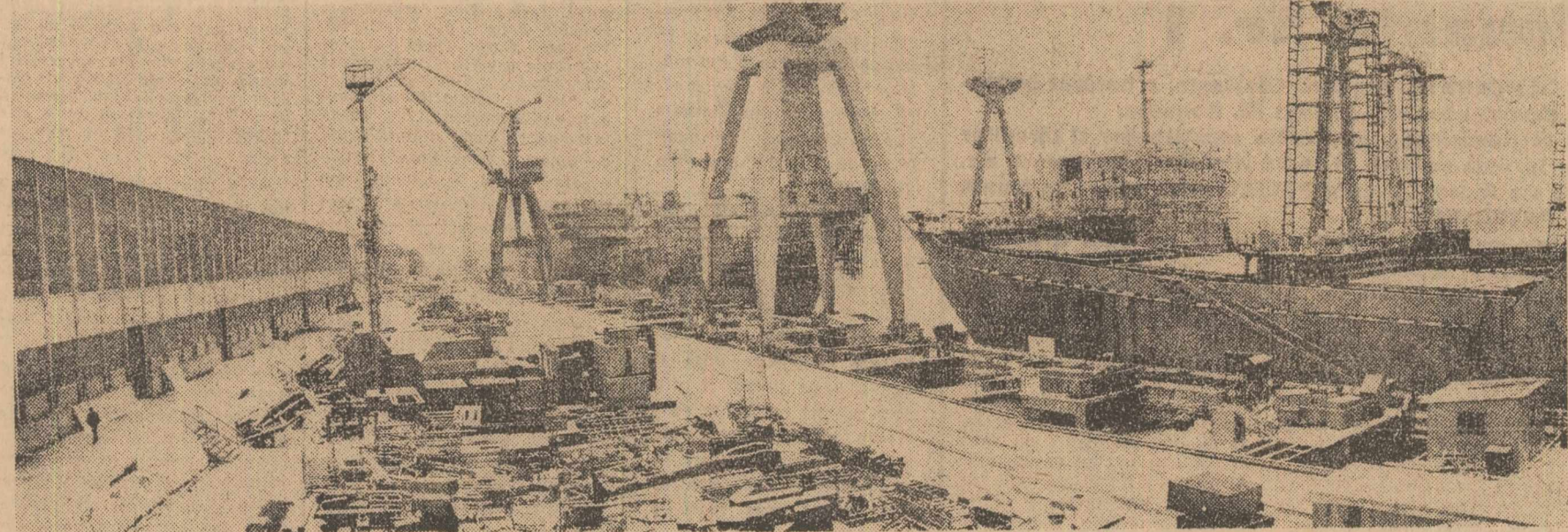
La Combinatul siderurgic

din Galați

PRIMA ȘARJĂ

LA TURNĂTORIA
DE LINGOTIERE

GALAȚI (coresp. R.I.) — Pe platforma Combinatului side-rurgic de la Galați a avut loc ieri o altă premieră industria-lă datorită eforturilor susi-nute ale constructorilor și montatorilor de la I.C.S.M.G. a fost pus în funcțiune unul din-tre cele mai moderne cubilouri din țară. Este vorba de cubi-loul nr. 2, care elaborează ier-prima șarjă, a marcat totodată intrarea în exploatare a unei noi secții a Combinatului; turnătoria de lingotiere. Men-ționăm că cele două cubilouri cu care este prevăzută această secție au o capacitate care va asigura în final o producție anuală de 110.000 de tone lin-gotiere.

Important centru de construcții navale, Galați lansează în fiecare lună pe apele mărilor și oceanelor lumii cîte o nouă navă, cu caracteristici tehnice și de navigație superioare.

În cliseu: Un aspect de la dantele de montare ale noilor nave.

„HULIGANISMUL ROMANTIC“ ...sau niște chefuri cu trezirea unui oraș întreg

REDUCERI DE PREȚURI LA UNELE BUNURI DE LARG CONSUM

Printr-o hotărîre a Consiliu-lui de Miniștri s-a stabilit ca începînd cu data de 23 februa-rie a.c., să fie reduse prețu-riile de vînzare cu amănuntul, în medie cu 27 la sută, la țe-săturile și confecțiile tip ter-cot și tercot cașerat, și cu 17 la sută la ciorapii din fire re-lon, pentru femei.

Ca urmare, prețul unei că-măși din tercot „Lux” pentru bărbați se reduce de la 126 lei la 97 lei, la țesătura tercot albă („Vucova”) de 80 cm lă-țime, de la 32 lei la 24,50 lei metrul; iar la impermeabile din tercot „Orește” pentru femei, de la 507 lei la 399 lei bucată. La ciorapii din fire subțiri, fără dungă, prețul se reduce de la 20 lei la 15,50 lei perechea, la ciorapii din fire

fine, fără dungă de la 32 lei la 23 lei perechea etc.

Au fost luate măsuri ca ma-gazinele să fie aprovizionate cu cantități mult mai mari și într-o gamă largă cu mărfurile al căror preț cu amănuntul a fost redus.

Țesăturile și confecțiile care fac obiectul reducerii prețurilor prezintă o serie de avantaje: sînt de calitate superioară și au rezistență la purtat, nu se sifonează, se spală ușor și nu trebuie să fie călcate.

Scăderea prețului de vinza-re la aceste produse este o consecință directă a dezvoltă-rii industriei de fire și fibre chimice și a reducerii prețului de cost.

Reducerile de prețuri la arti-colele de mai sus aduc popu-lației o economie anuală de circa 160 milioane lei.

În miez de noapte, chioie mai vesele sau mai tris-te tale liniștea orașului cu stridențe de sticlă spartă. Chefuri se întoarce acasă sau își schimbă doar locul de pe-trecere și se simte datorită să-și vestească într-un fel semenii că-i merge bine. Mai întot-deauna, chefii este meloman și vocalele se dilată în gura lui în hăuri sonore, gata să înghită orașul cu totul. Nu-i iese nimeni în întîmpinare, să-i tempereze avîntul și omul calcă peste somnul nostru ca pe un teritoriu definitiv luat în stăpînire.

L-am văzut la lucru în fapt de seară, cînd abia se înfiripa păienjenisul cîntecelor care a-veau să explodeze la miezul nopții. Era în faza cînd își e-xercita spiritele pe seama os-pătarilor. „Să vină comanda, n-aiuzi, să vină comanda!” „Ati făcut comanda?”, în-drăznește ospătarul. „De ieri am făcut comanda!”. „Și ce-ai dorit?” „Un ceai dansant!” Plăcerea lui este să-l chinie pe ospăter cu „amecherii”. Pe măsura ce trec orele și tem-pe-ratura urcă, spațiul din jur devine neîncăpător și chefii părăsește locul și se abando-nează cîntecului. Sfîrmă de-a-curmuzișul liniște și nu se la-să supus de oboselă pînă nu trezește orașul întreg. Dar

parcă nicăieri nu l-am văzut în plenitudinea virtuților sale ca zilele trecute la Turnu Se-verin. Peste noapte, hotelului „Parc” se coloraseră de pî-male, trezite în miez de noap-te. Buimăci de somn, locata-rii elegantului hotel urmăreai cu stupeoare evoluția scanda-lului din stradă. Un grup ina-inta nehotărît, în vociferări le-neșe, la început, dar tot mai arțagoase pe măsură ce cu-cereau din teritoriul orașului. Cineva a încercat o obiec-ție. „Te fac Dunăre!”, s-a auzit un răspuns și un braț zvîcnit scurt îndica înspre Dunăre.

A doua zi, alîndu-mă cu treburi pe la inspectoratul ju-dețean de miliție, am aruncat o jumătate de întrebare în le-gătură cu chefii care își poar-tă melancolia în orele tîrzi de noapte pe bulevardele goale. Am vrut să aflu, evi-dent, ce remedii contrapune ordinea publică expansivității celor care își deschid prea tare bătăerile inimii. Cunoaștem, a fost răspunsul, și studiem niște măsuri. Nu știu pînă un-de s-a ajuns cu studiul în cau-ză, dar chiar a doua seară, e-xact pe aceeași locuri, scan-dalul s-a reeditat, într-o ver-siune doar ușor revăzută.

Am avut prilejul să pun și la Suceava o întrebare simi-lară. Acolo nu curge Dunărea,

dar centrul orașului este prins într-o centură de restaurante (ceea ce, se înțelege, nu-i de loc rău) și, la orele închiderii, chioțele se revarsă pe străzi cu aceeași velenență ca și la Turnu Severin. Ce se poate face? Cel întebat a început să-și destăinuie suferințele proprii (locuia chiar deasupra

P. SOLCAN

(Continuare în pag. a 5-a)

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
General maior YAKUBU GOWON

Șeful Guvernului Militar Federal
și Comandant Suprem al Forțelor Armate
ale Republicii Federale Nigeria

LAGOS

În numele Consiliului de Stat, al poporului român și al meu personal, exprim Excelenței Voastre, poporului nigerian și fami-liilor îndoliate, sentimentele noastre de compasiune în legătura cu pierderile de vieți omenești provocate de catastrofa feroviară de lungă localitate Langalanga.

NICOLAE CEAUȘESCU
președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

MOMENTE FLĂMÎNZII PĂMÎNTULUI

Ion Pas

Îndejuns de fidelă pînă în momentul de față (cum se va com-para mai tîrziu — vom ve-dea) memoria celui ce iscă-lyste rîndurile prezente, a reținut, deși au trecut de a-tunci mai mult de zece ani, extraordnara întîmplare a unei perechi de bătrîni, soț și soție, dintr-o țară din-vestul Europei, a căror fan-tă, blamabilă pentru unui concetățeni, explicabilă și scu-zabilă pentru alții, pu-sese în mișcare, la vremea aceea, în modestul țîr de unde erau originari eroii, aparatul justiției.

Fințele despre care este vorba căntăseră și, pînă la urmă, adăseră modalitatea de-a trăi ceva mai bine, de la o zi la alta, sacrificînd

din cînd în cînd un cîine, iar pentru variație, altelei, o pisică.

S-a aflat, cu prilejul ace-la, explicația imputărilor, în orașel, a numărului blînd-delor patrupede, astfel că indignarea fostilor posesori ai animalelor împotriva bă-trînilor culpabili care se hrăniseră cu ele, neresem-nîndu-se să se stingă de inaniție, își avea, într-un anume fel și pînă la o anu-mită limită, îndreptățirea de-a se produce. Dar în-dreptățită era și altitudinea compătimitoare a cetățeni-lor care abia atunci luaseră cunoștință că două făcături umane, mult înaintate în vîrstă, lipsite de sprijinul

(Continuare în pag. a 2-a)

6 MARTIE 1945

VENISE VREMEA SĂ PREIA POPORUL CIRMA

Perioada care precede instaurarea puterii populare, la 6 martie 1945, a fost deosebit de bogată în evenimente. Situat la confluența dintre două evrii, marcând regroupări rapide și spectaculoase schimbări de raporturi în configurația forțelor sociale și politice, tot acest răstimp a fost marcat de episoade cu un profund caracter tensional și dramatic. Ridicarea maselor de muncitori și țărani la lupta pentru ocuparea primăriilor și prefecțiilor, pentru izgonirea primarilor, pretorilor și prefecților reacționari, mulți dintre ei colaboraționiști antonescieni, a constituit, în această ambianță, un indicu semnificativ nu numai al creșterii spiritului revoluționar al poporului ci și al sporirii prestigiului Partidului Comunist în rândul celor mai largi straturi sociale, a evidențiat aderența hotărâtă a acestora la politica P.C.R. de transformare structurală a societății românești.

Omul împreună cu care evocăm acest capitol de viață și de istorie are părul alb, iar în privire îi citești vucunia cămăii pe care l-a doborât conștiința datoriei împlinite. Tovarășul VICTOR DUȘA — căci domnia-să nu este interlocutor — a îndeplinit funcția de secretar al Comitetului regional Constanța al P.C.R. După eliberare, către sfârșitul toamnei lui 1944, prin voința maselor, el a devenit primul prefect comunist din România. Locmai momentul în care a început să-și exercite această atribuție îl reconstituim.

— V-am ruga să ne introduceți puțin în atmosfera epocii.

— Erau timpuri grele. Timpuri pline de neprevăzut și de dificultăți. Datorită acțiunilor organizate de partid, fuseseră salvate de la distrugere nu numai orașele Constanța și Tulcea, cu toate instalațiile lor — între care o însemnată deosebită prezenta portul Constanța — ci și podul de la Cernavodă, precum și multe alte obiective economice, militare și culturale. S-au întors din închisori, lagăre și domicili obligatorii sutele de comunisti și de antifasciști. În Dobrogea, ca și în întreaga țară, și-a început activitatea legală Partidul Comunist Român. Numeroase erau problemele care se puneau pentru muncitorii, pentru țărani. Economia zdruncinată de război, întreprinderile distruse de bombardamente aeriene, Flota maritimă și fluvială, comercială redusă la o valoare insignifiantă. Erau grele condițiile de aprovizionare: lipsa combustibilului, pinei, alimentelor în general. Mult porumb, grâu și alte produse agricole rămăseră pe câmp din vina moșierilor. Lucrările de toamnă săbotate. Criminalii de război vinovați de dezasturării țării, foști agenți ai siguranței și gestapo-ului, se opuneau democratizării țării. Ne aflam în plin război. Armata română alături de armata sovietică, lupta împotriva trupelor hitleriste. Frontul antihitlerist trebuia susținut. În interiorul țării trebuiau create condiții pentru o dezvoltare democratică, progresistă.

— Care era situația în dispozițiile forțelor politice?

— Și în județele Constanța și Tulcea, Frontul Unic Muncitorilor — constituit încă înainte de 23 August, funcționa asigurând unitatea de luptă a clasei muncitoare. La puțin timp după eliberare s-au constituit comitetele sindicale în orașele reședință de județ, precum și la Medgidia, Mangalia, Cernavodă, Hirsova, Sulina, Isaccea, Măcin, Babadag. La sate, încă de la 6 septembrie 1944, la chemarea partidului au început să se organizeze comitete sătești. Treptat intelectualii, o parte a micii burghezii, s-au organizat în Uniunea patrioților. Țăranii, împreună cu învățătorii și cu alți intelectuali de la sate, au intrat în Frontul Plugarilor. Astfel, se făcuse din inițiativa Partidului Comunist Român și în județele Constanța și Tulcea Frontul Național Democrat.

— Ce elemente caracterizau cadrul în care trebuia să-și desfășoare lupta forțele democratice?

— Principiul aspect îl constituia situația mai mult decât cîștigată, mizeria cumplită, așa putea spune, în care se zăreau oameni muncii. Orașul Constanța rămânea de multe ori fără lumină din lipsa de combustibil. Pinea se dădea pe cartă. La sate lipsurile erau și mai mari. Moșierii și țăranele lor, care ocupau încă toate locurile în administrația județeană, orașenească și la comune, căutau să frizeze organizarea țărănilor, să-i intimideze. Primarii și șefii posturilor de jandarmi amenințau. Specula și sabotajul înflorau nestingherite. Recluziile continuau să se facă în special pe seama țărănilor săraci, iar cînd se plătea, banii nimereau în mîna chibăurilor

marea unui guvern F.N.D. Totodată, s-a manifestat pentru înlocuirea primarului orașului și a prefectului județului Constanța. Reacțiunea însă se pregătea de contraofensivă. La Regimentul 34 Infanterie se formase o unitate de șoc care primise ordin din partea guvernului să oprească orice manifestare populară, la nevoie făcînd chiar uz de arme. Nimic nu putea însă să ne intimideze. Organizațiile de partid împreună cu organizațiile celorlalte partide și organizații obștești din cadrul F.N.D. au pornit o largă mobilizare a muncitorilor de la Șantierul naval, de la Atelierele C.F.R., de la Direcția porturilor maritime, de la societățile petrolifere. Același lucru se întîmpla și în județul Tulcea. Țăranii săraci, învățătorii satelor, mulți militari, înțelegînd sensul istoric al luptei noastre, ni s-au alăturat din toată inima. Găzile patriotice, unele dintre ele participante la insurecția de la 23 August, au fost bine înarmate, instruite și pregătite în vederea ocupării instituțiilor principale pe care burghezia și moșierimea erau gata să le apere cu orice preț. Masele muncitoare din Constanța nu s-au speriat nici de telegrama generalului Aldea, ministrul de interne, trimisă autorităților locale prin care se ordona în acești termeni: „Nu fiți lași. Trimiteți în fața curților marțiale pe toți purtătorii de deordine. La nevoie folosiți armele”. Venise

el se află înserat articolul intitulat „Pilda Dobrogei”. „Dobrogea — scria ziarul — poate servi ca exemplu de cum trebuie dusă lupta împotriva rămașilor lui Hitler și Antonescu care sabotează atât ducerea războiului pentru nimeni, cât și opera de democratizare a țării. Dobrogeii au schimbat primarii și prefecții. Conduși de organizația F.N.D., nu au așteptat ordinul generalului Aldea, acestea s-au făcut chiar împotriva ordinului său. Administrația nouă luptă pentru ușurarea situației masei de muncitori și țărani. Specula împotriva căruia guvernul nu a făcut nimic efectiv este combătută la Constanța, de către muncitori și cetățeni prin organizarea cooperativelor de aprovizionare și desfacere. Pămînturile moșierilor care au fugit sau sabotează înasămînțările sînt în administrația comitetelor sătești. Pentru prima dată în istoria României, jandarmii sînt puși la dispoziția consiliilor comunale și nu invers”.

Jarna anului 1944—1945 se anunța a fi una dintre cele mai grele. Cu toate acestea am atacat cu curaj problemele ce ne stăteau în față și îndrumăm de partid am reușit să justificăm încrederea maselor. La 1 februarie 1945, Comitetul regional Dobrogea al P.C.R. a organizat o mare înțînire la Constanța. S-a luat atunci angajamentul de a se sprijini țărănimea în efectuarea reformei agrare. În această luptă, Prefectura a fost ocupată cu asalt. A căzut eroic un vajnic luptător antifascist, răpus de gloantele asinase ale legionarilor, pe care, comandanții militari, i-au îmbrăcat în haine militare. Azi, PREFECTURA și întregul județ, este în mîinile noastre.

Prefectura Județului Constanța

Ordonanța Nr. 1

FRONTUL NAȚIONAL DEMOCRATÎC din Jud. Constanța, a hotărât ocuparea PREFECTURII, în urma demisiei fostului prefect AL BONACHE.

Cum, guvernul era și el demisionat, interesele muncitorilor și țărănilor din acest județ fiind lăsate în voia soartei, în seara zilei de 4 Noiembrie a.c. muncitorimea constănțeană s'a îndreptat spre PREFECTURĂ, avînd în frunte FORMĂTUNILE DE LUPĂ PATRIOTICE.

Aici, muncitorimea a fost primită cu focuri de armă, ostesilor ordonan- du-le să tragă, comandanții militari superiori.

Prin luptă, Prefectura a fost ocupată cu asalt. A căzut eroic un vajnic luptător antifascist, răpus de gloantele asinase ale legionarilor, pe care, comandanții militari, i-au îmbrăcat în haine militare.

Azi, PREFECTURA și întregul județ, este în mîinile noastre.

susținerea frontului antihitlerist

— Cînd și cum s-a luat hotărîrea de a se ocupa, pe cale revoluționară, instituției administrative și de a se prelua puterea locală?

— Încă în luna septembrie, aceste probleme s-au pus cu toată acuitatea în comuna Tulcea. Cumpăna. Negru Vodă s-au constituit comitete sătești. La Negru Vodă, Tulcea și Topraisar au fost înlocuiți primarii antonescieni. La Ostrov masele populare au cerut să fie arestat și înlocuit pretorul, un element fascist. La Năvodari, pe cînd țărani își țineau o consfătuire, a sosit o mașină plină cu jandarmi pe care-i conducea un locotenent. S-a încercat împrăștierea oamenilor. Dar a fost cu neputință. Oamenii învâsăseră să se apere. După cum tot atît de bine știau să-și ceară drepturile, să lupte pentru ele. În comuna Basarabi, Cogălnice, Vilece, Limanu, Mangalia, Hirsova, Ciobanu, Medgidia, Ostrov, într-o seamă de localități din județul Tulcea, masele, intrînd în adunări impresionante, aprobau platforma Frontului Național Democrat, cereau înlocuirea primarilor pentru că, așa cum se spunea într-un manifest, „Noi să ne exprimăm voința, noi muncitorii și țărani simțim stăpîni acestei țări”. La Cobadin țărani de mascau pe primarul rămas de pe vremea fasciștilor și cereau ca el să fie înlocuit. Îndirgirea maselor stîrnea furia reacțiunii. La 7 octombrie 1944, bande de huligani au atacat cu focuri de armă sediul Partidului Comunist din Constanța. Treptat, pe seama momentului cînd, atît pe plan local cît și în întreaga țară, ieșea cu putere în evidență faptul că guvernul în care elementele reacționare dețineau preponderența nu putea face față sarcinilor grele pe care le impunea situația de fapt. La 15 octombrie 1944, la Constanța, miile de manifestanți — muncitori, țărani, învățători, uni militari activi și de rezervă — au cerut for-

tempul să preia poporul cirma. La începutul lui noiembrie, la chemarea și sub conducerea, Partidului Comunist, mii de oameni ai muncii au pornit asaltul primăriei orașului, iar ulterior și al prefecturii. În zilele de 2 și 4 ale lunii noiembrie, amîndouă aceste instituții au fost ocupate în pofida împotrivirii forțelor reacționare plasate acolo. Au căzut morți și răniți. Este loc să arăt că mulți dintre ostașii din batalioanele destinate să apere primăria și prefectura, ei înșiși fiți de muncitori și de țărani, au fraternizat cu forțele progresiste, au grăbit înfrîngerea reacțiunii. Cam tot în aceeași perioadă au fost ocupate și prefectura și primăria orașului și județului Tulcea. La Tulcea, a fost numit prefect de către F.N.D. Dumitru Olteanu, secretarul organizației județene de partid. La Constanța, această sarcină de încredere a răspundere mi-a revenit mie.

— Ar fi extrem de interesant de știut cum și-au început în acele condiții o raice numite cele dintii organe desemnate de F.N.D. să conducă o unitate administrativă...

— S-a început prin rezolvarea sarcinilor care mai presente. Dintre acestea, aprovizionarea cu alimente, combaterea speculei, nu mai suferau nici un fel de amănare. Țin minte că s-a format o cooperativă — „Victoria” — și că în fruntea ei a fost trimis Mihail Dumitru, vechi militant comunist. Îmi fac o dorință de conștiință evocînd modul în care acest om a muncit zile și nopți fără să cunoască odihnă. El și-a găsit moartea într-un accident tragic, într-o noapte pe cînd aducea pline și zahăr pentru muncitorimea constănțeană. Aceasta era munca și viața noastră. Fiecare clipă, fiecare picătură de energie, le dăruim luptei, cauzei scumpe a partidului nostru. Păstrez și azi numărul din 17 noiembrie 1944 al ziarului „Scinteia”. În

rea reformei agrare. În această acțiune am primit un mare ajutor din partea organizației Frontului Plugarilor. La auzul acestei vești, generalul Rădescu, președintele Consiliului de Miniștri, a telegrafiat următorul ordin: „Dacă nu opritîi intrarea țăranilor pe pămînturile boierești voi dispune imediat de arestare”. (Era o depeșă care mă privea personal). Dar țăranii, în frunte cu muncitorii comunisti veniți de la orașe au luat lanțurile pentru măsurat pămîntul, au făcut țărși și au trecut la împărțirea tuturor moșilor. Celor care li se opuneau le răspundea: „Legea ne-o facem noi, poporul”. În fiecare săptămînă porneau spre sate convoaie transportînd echipe de muncitori care reparau gratuit uneltile țăranilor și le dăruiau acestora, numeroase piese executate de ei în afara orelor de muncă. Astfel, se călea în luptă alianța de ne-zdruncinat dintre muncitorii și țărănime. Pe măsură ce timpul trecea, lupta creștea în intensitate. În Dobrogea ca și în toată țara, un tumult, o mișcare de masă cerea într-un singur glas: „Vrem guvern F.N.D.”. La amenințarea generalului Rădescu cu declanșarea războiului civil, la provocările sale sîngerose, soldate cu victime, poporul a răspuns printr-o și mai viguroasă voință de luptă. La 6 martie 1945, s-a format guvernul Dr. Petru Groza, eveniment istoric, verigă importantă în șirul luptelor revoluționare ale poporului român pentru făurirea societății socialiste.

Îmi arunc privirea peste timp. Tot ceea ce am văsat, toate ideile pentru care am luptat s-au împlinit sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Român în sfîrșitul de veac care a trecut de atunci. Noi, cei mai în vîrstă, ne bucurăm și dorim din inimă țării noastre noi și noi victorii pe calea luminoasă pe care partidul o conduce cu mină fermă, cu destoinicie și clarviziune.

ION PAVELESCU

Flămînzii pămîntului

(Urmare din pag. 1)

familiei, pe care poate nu o aveau, și de acela al societății în mijlocul căreia trăiau, fuseseră nevoite să recurgă, pentru a-și prelunge existența, la neobișnuitul, tristul, repugnantul expedient.

Nedumerire, pe de altă parte, a pricinuit amestecul hîstîitiei care a întinat bătrînului un proces și i-a oșindit amendîndu-l. Atînd în vedere că păgubiții nu se înscriseră parte civiilă — în răstimp afețiunea lor dăruindu-se desigur altor exemplare canine și feline — și că nici vreo societate pentru protecția animalelor nu intervenise în cauză, se punea întrebarea: ce anume își propuseseră judecătorii să apere și să sancționeze?

Cu ce se vor fi nutrit, ulterior, bătrînii — nu mai știu. Poate li va fi luat sub protecția ei vreo asociație caritabilă: poate se vor fi simțit obligați concedienții lor să le vînd în ajutor.

Oricum, în calitate de cetățeni ai unei țări dezvoltate, rezolvaseră, pînd li s-a înfundat, problema hranei de toate zilele într-un chip care-i deosebea de locuitorii altor ținuturi (acestea, ne-dezvoltate sau, cum se mai zice, subdezvoltate) care, potrivit unor foarte serioase anchete, se alimentează cu scoarță de copac și... pămînt.

La un miliard de oameni evalua, în urmă cu cîțiva ani, un expert al Organizației Națiunilor Unite, cifra victimelor foametei de suprafața pămîntului, iar dintre aceștia aproape jumătate sorții dispariției certe, rapide.

În intervalul de timp, de atunci pînd azi, desigur căfra n-a stat pe loc; a crescut, deoarece a crescut în intensitate și cursa înarmîrilor necesare aprovizionării războaielor din Vietnam și din Orientul Apropiat (Pînd de curînd și-a aceluia din Biafra).

Rezultatele marelui recensămînt, organizat acum de O.N.U., prîvitor la înregistrarea numărului populației de pe glob, la depistarea condițiilor ei de viață (cîți oameni se nasc și cîți, și la ce vîrstă și din care pricină mor), vor consemna dacă nu se va produce o radicală cotitură în orientarea cîrmuitorilor lumii, cifre și mai mari de flămînzii.

„COMISARUL X ȘI PANTERELE ALBASTRE”

Interacțiunea dintre cinematograf și televiziune, deveni acum sursele unor antrenamente productive: cel mai mare consumator de peliculă fiind micul ecran, el a reîmpus pe o scară necunoscută pe vremea lui „Zorro” — serialul cu personajele sale agreabile — stereotipe. Marele ecran profită și el de obșnuința dobîndită de spectator „Sfîntului” pentru a-l da spre îngurigare un „X” — termen de exotism poliștă, detectiv prin vocație izbînditor prin horoscop, zimbri și ferice fiindcă știe dinaintea subiectului, prezentabil fiindcă trebuie să placă măcar blondei lor, salvat la vreme pentru că altfel serialul ar subsuma prea devreme.

Cu „panterele albastre” nu se întîmplă nimic extraordinar față de „cîinii verzi”. Schimbul de specii patrupedă și de culoare socantă pînă la curiozitate, este efectul cu greu a fi putut convinge. Redusă la o înfățișare de anecdote nostime, acțiunea se complică degeaba prin supraîncălzirea căci noi nu trecem cu înțelegerea dincolo de o scenă care s-a consumat doar ca să facă loc alteia.

Nu contextăm, cîștisi de puțin, dreptul la existența filmului de divertisment. Indiferent dacă este comic sau polișt, ba chiar amîndouă de-odată, el poate totuși să aducă prîvitorului — dacă nu ceva nou —, cel puțin o ordine și o fîc spirituală a ceea ce ne înfățișează. Aici însă, ne e greu să desprindem ceva anume — în afara decorului impresionant al Expoziției mondiale de la Montreal — care să merite a fi trecut de pe refînă, în memorie. Nici măcar finalul care, să recunoaștem, în filmul „Sapte oameni de aur” era făcut cu sensul unei fatalități ironice memorabile. Pe cînd aici, eroii pierd tot atît de ușor precum cîștigă. Iluzia de moment a spectatorului că a cîștigat ceva are, din acest punct de vedere, o identitate perfectă cu șansa eroilor.

„CRED ÎN VIITORUL STRĂLUCIT AL OPEREI”

Convorbire cu celebrul solist iugoslav Miroslav Ceangalovici

Vîneri seara numerosul public, prezent în sala Operei Române, a aplaudat îndelung un mare artist al scenei lirice: celebrul bas iugoslav Miroslav Ceangalovici, care a redătit o creație magistrală, de neuitat a complexului rol al lui Boris Godunov, din opera cu același nume de Musorgski. Volubil, ca întotdeauna, bine dispus și un interlocutor generos, Miroslav Ceangalovici a consimțit după spectacol să răspundă la mai multe întrebări despre el și operă. Desigur, am început cu ultimul său spectacol.

— Este a treia oară cînd vin în București și-l cînt pe Boris Godunov. Publicul bucureștean este foarte apropiat inimii mele. Eu îl consider drept unul dintre cele mai calde și bune audiențe din lume. De fapt, vînd încasez am așteptat cu mare ardore această revvedere, deoarece am știut că înfîlîrile mele anterioare cu publicul român au fost extrem de calde și plăcute.

— De această dată veți fi în mijlocul nostru mai multe zile.

— Da, la 26 februarie voi lua parte ca solist la concertul dat de orchestra simfonică a Radio-televiziunii. Voi cînta „Cîntecele și dansurile morții” de Musorgski, pe care Vladimir Petricevic, cunoscutul compozitor din Belgrad, l-a orchestrat special pentru mine.

— Știm că v-ați înfîlît pe scenă de mai multe ori cu cîntăreți români. Astfel de înfîlîriri au avut loc și cu prilejul apariției lor pe marile scene ale lumii?

— Datorită împrejurărilor n-am avut ocazia să cînt cu ei pe „terțe” scene, dar am participat și am fost martor la numeroase mari triumfuri ale colegilor mei români în diferite centre muzicale. Consider că cîntarea este o parte dintr-o mare viață. Aceasta este o constatare pe care am făcut-o și criticii noștri după prezența operelor românești la BFMUS (Festivalurile muzicale belgrade) în toamna trecută. În Aprielele erau cîntările noastre extraordinare de logioase. Nicolae Herlea, Dan Iordăchescu, Zenaida Pally, Elena Cernel, Viorica Cortez-Gugulium — constituie o pleiadă întregă de mari cîntăreți. Îmi pare neapărat de bine de strălucita afirmare a tineretului generației. În lumea întregă se simte o lipsă acută de tenori. Doar România „învărează” tenori în ultimul timp în cantități „industriale”, sept ce pare fenomenal. Și asta este bine, foarte bine. M-am convins de marile posibilități ale pedagogiei muzicale românești.

— Vă rog să ne vorbiți despre drumul pe care l-ați parcurs în cariera dv.

— De cînto am început să mă ocup după război într-una din asociațiile noastre de tineret la Belgrad. Am cîntat la Asociația „Ivo Lola Ribar”. Cînto am studiat în particular, iar la Conservatoriu — clarinet. Profesorul

mi-a fost Zdenka Zikova, cunoscută cîntăreță care a tălmăcit rolurile dramatice pe cele mai mari scene lirice din Europa. Ea m-a învățat să cânt cu mîna stîngă, să cânt vocală, iar arta adevărată am studiat-o cu Rasa Plavici, unul dintre cei mai mari artiști de dramă iugoslavi, care tocmai în aceste zile aniversa 50 de ani de activitate pe scenă. Am avut și fericirea ca unul dintre profesorii mei să fie și Kresimir Baranovici, unul din marii noștri compozitori și dirijori. Toate acestea îmi dau rădări mi-am permis să ajung acolo unde am ajuns. Mă pregătesc să aniverser, anul viitor, 25 de ani de activitate în operă. Încerc să fiu modest. Am pornit de la roluri care conțineau doar cîteva cuvinte, iar astăzi am în repertoriu circa 40 de opere și un bogat program concertistic. Am avut fericirea să cînt și cu numeroși slujitori celebri ai operii, și în primul rând cu prietenii mei. Prințre ei se află și cea mai mare cîntăreță a secolului nostru, Maria Callas. Am învîntat mult de la ei, iar ei au luat poate și ceva de la mine.

— Care sînt rolurile dv. preferate, în care vă simțiți cel mai bine?

— Viața noastră este un studiu permanent, așa că îmi este foarte greu să răspund exact. Îmi place tot ce fac, mai ales dacă în aceste căutări reușesc să descopăr ceva nou, să îmbogățesc chipurile pe care le interpretez. Cel mai mult l-am cîntat pe Boris Godunov (acum la București l-am cîntat pentru cea de-a 26-a oară), pe care l-am interpretat în 50 de teatre lirice din toate colțurile lumii. Și, de fiecare dată, îmi dau seama că n-am realizat încă tot ce oferă penala muzică a lui Musorgski. Opera unui artist nu este terminată nicodată.

Am obținut succese, de asemenea, într-o tălmăcire a lui Don Quixote de Jules Massenet. Mă atrag întotdeauna repede Filipo din „Don Carlos” și Faust. Cînd vreau să mă detașez puțin, mă joc cu un picior plin, cum spun balerini, atunci cînt două roluri în „Cneazul Igor”. Asta este, cum zic, măsura mea. În prima parte cînt pe cneazul Galicki, iar în partea a doua — pe hanul Konecaki. Îmi plac și numeroase lucrări din repertoriul nostru național, iugoslav. Totuși, totul este încă în lucru. În dezvoltare. Încerc să am o atitudine critică față de tot ce crez.

— În ultimii ani se poartă o vie discuție pe marginea problemei includerii mai directe a operii în actualitatea socială, despre tendințele ei de dezvoltare, despre viitorul ei. Care este părerea dv. în aceste probleme?

— Ceea ce are nevoie astăzi opera sînt: tratarea scenică modernă, mijloacele moderne de exprimare. Iar aceasta înseamnă: cîntăreți actori complecși, regie creatoare modernă, funcțională și talentată, apoi expresia scenică mo-

deră cînd este vorba de scenografie și costume, și mai ales lumina. Astăzi nu este de ajuns să dispui de o voce extraordinară, chiar și de o tehnică extraordinară. Astăzi, artiștii de operă trebuie să dea mai mult. De fapt, noi n-am reușit încă să contemporaneizăm opera veche, să o apropiem omului de azi. Aici vîd eu viitorul operii, și anume în modernizarea ei. Cred că găsirea unei expresii contemporane de operă, printr-un limbaj voit modern, nu poate să fie apropiată nici interpretelor, nici publicului. Sînt de acord că trebuie prezentate opere moderne, că trebuie făcute experimente, că trebuie să cîștigăm publicul pentru opera modernă. Dar nu cu orice preț. Fiecare lucrare care are ce spune, care știe să spună, va reuși. Dar exhibițiile, acest modernism de dragul modernismului, aceste experiențe sterile, pot îndepărta publicul de operă. Operelor vechi, care sînt extrem de numeroase și pline de bogăție de idei și sentimente (aici mă gîndesc, în primul rînd, la Mozart), fiecare timp trebuie să le dea o formă proprie. Aici se vede că este o mare diferență între ceea ce nu vîd nici un pericol pentru existența operii.

Astăzi, nu putem sta cu mîinile încrucișate în operă, așteptînd ca publicul să vină singur. Trebuie să facem mai mult pentru educarea muzicală a tinerilor, în primul rînd, ai ei copilariei, prin școli și licee, prin facultăți, colective de muncă, astfel încît să prelucram comuna pe care o reprezintă opera. Se pot face lecții populare, demonstrații ale artei de operă. Prin aceasta se cîștigă publicul pentru operă.

Încă ceva. Tot ce este valoros și ceea ce omul a creat de-a lungul secolelor și ceea ce a rămas filtrat pînă în zilele noastre, noi sîntem obligați să păstrăm, să adăugăm peceata noastră peceata viitorului. Contemporan, creator, prelucgînd astfel viața acestor valori. Viitorii artiști vor adăuga noi valori fiecărui în felul său, după timpul său.

Ideea tratării problemelor actuale prin spectacolul de operă, mi se pare excepțională. Dar se pune întrebarea: în ce limbaj muzical. În operă omul, care este nu numai o parte a instrumentarului sau a decorului, ci factorul principal, trebuie să posedze un astfel de limbaj pe care auditoriul să-l înțeleagă. Dacă nu este așa, atunci vom avea de-aface cu o cacofonie de sunete. Personal, cer ca și compozitorul să creeze o astfel de muzică pe care eu s-o pot transmite publicului. Doresc ca ceea ce spun să fie pe înțelesul omului. Și așa revenim la un lucru bine cunoscut: cel care are puterea să comunice, acela va spune și creația lui va rămîne, va reda acest adevăr nu numai timpului lui, ci posterității. Aici e problema talentului creator, a puterii lui.

MILAN PETROVICI

CRONICA FILMULUI

„TE IUBESC, TE IUBESC”

„Te iubesc, te iubesc” este al cincilea lung metraj al lui Alain Resnais; ca și precedentele („Hiroshima, dragostea mea”, „Anul trecut la Marienbad”, „Muriel”, „Războiul și sfîrșitul”, acest film — certifica remarcabilă putere a regizorului de a fi nou, odată cu un alt subiect și — în același timp — de a rămîne fidel unor teme sau, mai precis, unor întrebări. Filmul este o punte minie o tentativă — încă foarte grosolană și foarte primitivă, de a mă apropia de complexitatea gîndirii, de mecanismul ei — preciza Resnais, în 1961. Faptele memorabile, interfețele dintre ceea ce a fost trăit și ceea ce este imaginat înțeleșurile lumii — atît de deosebite de la o ființă la alta — si încercările eguate de a le comunica, toate acestea fac arhitectură unei acțiuni minie nu atît să desăfoare o poveste, cît — mai ales — să ne descopere un timp anume, acela al vieții psihice a eroilor. Durată, în înțeleșul bergsonian de timp trăit în prezent — este în permanență desprinsă și efectul devastator al memoriei devine hotărîtor în acest sens.

Sub aparența înșelătoare a unui film de anticipație științifică, „Te iubesc, te iubesc” aduce în prim-plan această temă. Este suficient să fie atîns un singur minut al trecutului pentru ca Ridder să-și retrăiască, dureros de haotic, povestea de dragoste pe care ar fi dorit-o uitată. Odăta declanșat mecanismul memoriei, acțiunea — să acaparlone se dezlănțuie iar scurtele reveniri în prezent devin simple contrapuncte ce-l oferă lui Ridder doar conștiința situației sale și luciditatea singurătății. Neapăsarea aflată de personaj, starea inițială, falsă, de calm interior, este definitiv distrusă. Ar fi pueril să i se reprozeze lui Resnais faptul că toa-

te lucrurile acestea sînt armarea unei experiențe tehnice. Mașina a produs accidentul — regăsim ea mai puțin — dar apoi ea nu mai poate controla nimic. Știm foarte bine că nu este vorba decît de un pretext pentru a prelucra lucrurile. Căci, mai devreme sau mai tîrziu, Ridder singur cu un erou slab — ce este ar fi dorit și ar fi provocat acest accident — poate din culpabilitate, poate din nevoia evocării dragostei pierdute.

Dar este, o adevărată, Ridder un erou slab? Cred că este din ce în ce mai imposibil să reprezint un erou superior, oare singurul lucru important este ca personajul să fie viu. Ridder, cu ezitărice, refuzul său, face parte din generația noastră, e contemporan cu noi — mîrturisirea autorului în permanență desprinsă și dezmîgînt de operă finită Surprins, Ridder va putea să-și „păcălească” memoria, evocînd momentul sinuciderii; și, astfel, va scăpa mult prea chinat de experiența la care a fost supus.

Talentul lui Resnais a găsit două căi pentru a evita patetismul subiectului umorului, la care a contribuit evident și scenaristul Jacques Sternberg (uneori, prin umor mecanic se atînce grotescul și o justă îndrumare a actorilor către o maximă expresivitate a stărilor interioare iar în această direcție nu este exagerat să afirmăm că Claude Rich atinge mîrșăul lui extraordinar mobilitate a chinului său.

Fără îndoială, acest ultim film al lui Resnais nu are rigorează acelei imprecizii savante din „Anul trecut la Marienbad”. Farmerul pe care îl iradiază „Te iubesc, te iubesc” este tot atît de simplu ca repetiția cuprinsă în titlu.

MIHAI CREANGA

EUGEN ATANASIU

REDRESAREA ECONOMICĂ A UNITĂȚII PRIVEȘTE PE TOȚI COOPERATORII!

Sprînjul uniunilor cooperatiste județene pentru precizarea și buna desfășurare a activității generale ale cooperatizatorilor care au loc în aceste zile este mai mult decât necesar. Am profitat de o asemenea prilej, înalte de gedință care a avut loc la cooperativa agricolă de producție din Răcari, rugămintea, înțelegându-se că nu ne împartășeam cuiva din impresiile culese de la adunările generale la care a participat până acum.

— În ultima perioadă — mi-a spus ILE GHEORGHE, vicepreședinte la U.C.A.P. — este cuprins de preocupări adunările generale în unitățile agricole din sudul județului Dimbovița. Numitorul comun al dezbatărilor fructuase la care am fost martori îl constituie hotărârea fermă de autodepasire. La Răcari, Lunceulea, Lungreni, Pitaru, Cornăleu — unități care au atins un nivel destul de înalt de dezvoltare — s-a pus problema saltării producției peste vechile limite, creșterii într-o măsură mai mare a eficienței economice. Autodepasirea în cazul unităților Conțești și Băleni (unități care până acum n-au putut suferi în valoare posibilă) înseamnă concentrarea tuturor forțelor pentru a ajunge din urmă cooperativile frunzose, unele chiar învecinate. Din păcate, în categoria acestor unități se numără și cooperativa agricolă din Răcari. Adunarea generală de azi, va evidenția și ea problemele care îi frământă pe cooperatori, grefându-le pe care în întinșarea experienței acumulate, pe care nu le permite și nouă să putem aborda cu mai multă promptitudine în sprînjul eficienței continue, noile soluții de conducere care va fi alese.

— Pentru că la adunarea generală la care am asistat s-au spus lucrurile pe nume, aflăm în darea de seamă prezentată, cit și în lucrările de lucru — organele agricole județene au răpătat o imagine clară asupra direcțiilor viitorului program de redresare a unității. Important este însă și faptul că oad-

menii, analizând propria lor activitate de până acum, au arătat că pot și trebuie să dea mai mult. S-a înțeles în sfârșit că adevărata cauză a rezultatelor slabe obținute în ultimii ani (urcșul unității a fost întrerupt prin 1967) nu se datorește condițiilor climatice nefavorabile — acestea s-au făcut simțite și în trecut — ci mai ales

Adunarea generală a cooperatizatorilor din Răcari- Dimbovița

slăbici simțului de răspundere în rândurile cooperatizatorilor, participării unora la muncă nu atunci când o cereau interesele generale, ci atunci când se considera că „s-a format o ferență” în timpul așteptat rezolvării unor probleme mărunte, personale. Un argument convingător l-a constituit faptul că — la unele condiții de climă și sol — brigăzile de cîmp n-au obținut aceleasi rezultate în ceea ce privește producția la hectar. N-au fost diferite spectaculoase pentru că deficiențele organizatorice s-au manifestat mai mult sau mai puțin în toate formațiile (de muncă) totuși „cine a avut urechi, a auzit”.

Discuțiile și hotărârile asupra

celor de atelaje — GHEORGHE OPREA — spunem în cadrul adunării generale — dacă fiecare dintre noi va pune umărul așa cum helăm acum, simțim în stare să spargem munții!...

Compararea n-am luat-o în sensul ei metaforic, ci la propriu. Și judecând dintr-o privire pe acest an al cooperatizatorilor răcarieni simțim înclină să credem că aici într-o așezare situată în plin șes, se vor înfrunta munții. În 1970, bunăoară, s-a prevăzut realizarea producției globale de aproape 32 milioane lei, ceea ce reprezintă o creștere substanțială față de realizările anului trecut. Convinși că munca mecanizată și în folosirea mașinilor din I.M.A. Titu se va îmbunătăți, că la executarea înțeleasă a complexelor de lucrări agricole și vor da contribuția toți cooperatizatorii, adunarea generală a stabilit obținerea unor producții sporite la hectar, la toate culturile agricole. Totodată, se urmărește reducerea pe cât posibil a desigur nu a dauna producției și a cheltuielilor materiale și de forță de muncă.

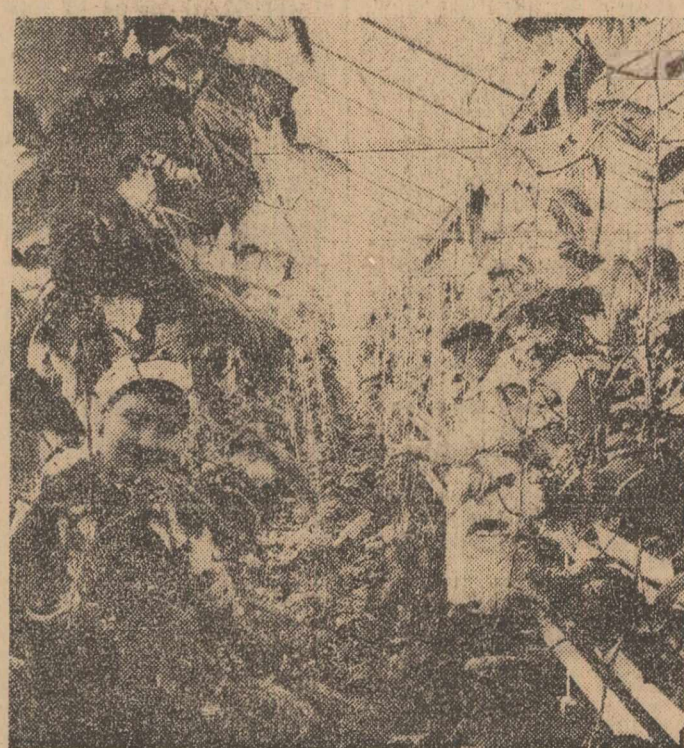
În vederea îmbunătățirii activității în creșterea animalelor, adunării specialiștilor producției și înădrării răspunderii pentru rezultatele finale, s-a organizat o formă mixtă. Legumicultură (inclusiv cultura cartofilor) va cunoaște o extindere, pe măsura condițiilor și a experienței acumulate. O participare mai substanțială a cooperatizatorilor la executarea fondului central de producție agricole se va obține la îndemnul în nivel veniturilor lănești care se vor realiza. Întărirea unității agricole se va realiza și prin alocarea la fondul de acumulare. În cursul acestui an a sumei de aproape 1,2 milioane lei. Realizarea și depășirea producțiilor planificate va determina de asemenea o creștere mai importantă a veniturilor cooperatizatorilor, ridicarea continuă a bunăstării lor materiale.

Ing. TH. MARCAROV

În cadrul ceremoniei la întrecere lansate de județul Brașov, Uzina de autoturisme s-a angajat să execute suplimentar 150 autoturisme din care 50 realizate din economiile de metal. Bilanțul lunii ianuarie — 102,2 la sută îndeplinirea planului la producția marfa, 100,2 la sută la producția, — precum și măsurile adoptate în vederea economisirii a 5.200 tone metal în acest an sînt o garanție că angajamentul asumat va fi realizat și chiar depășit. În clipă: aspect de la secția de montaj a uzinei.

Foto: NICU VASILE

Anul trecut, întreprinderea intercooperatistă de sere București (care dispune de trei complexe de sere construite în zona Vitan-Birzești, Berceni și Militari) a obținut un beneficiu de circa 200.000 lei de pe fiecare hectar. În acest an s-a prevăzut realizarea unui beneficiu total de peste șapte milioane lei. În clipă: Recoltarea primei producții din acest an.

Foto: AGERPRES

NOI TIPURI DE MAȘINI AGRICOLE

CRAIOVA (coresp. R. I.) — Anul acesta construcția de mașini agricole de la uzina „7 Noiembrie” introduce în fabricație noi tipuri de mașini agricole în măsură să contribuie la diversificarea gamei de utilaje puse la dispoziția agriculturii. Vor începe fabricarea unui nou tip de greble, care

va fi acționat de tractorul de 40 cai putere, o mașină de înălțare a grădii de mare capacitate și un echipament de plantat cartofi și ghivece nutritive. Concomitent se pregătește fabricația altor utilaje care urmează să fie produse în anul 1971. Anul trecut, prin modernizarea unor produse,

reducerea normelor de consum și folosirea maselor plastice cu înlocuitori s-a obținut o reducere a consumului de metal cu 272 tone. Anul acesta, peste sarcina de reducere a consumului de metale cu 400 tone, colectivul uzinei s-a angajat să obțină încă 30 tone de metale economisite.

În industria constructoare de mașini VALORIFICAREA ÎN PRODUCȚIE A UNOR IMPORTANTE TEME DE CERCETARE

Un colectiv de cercetători de la Institutul de Cercetări Tehnologice pentru Construcția de Mașini din București, a executat, experimentat și omologat o mașină specială pentru produs țevi cu aripioare laminare. Procedul de lucru avînd înregistrat într-un număr de nouă țări, permite realizarea unor țevi de secțiune rotundă sau ovală din monometalice cit și bimetalice (țevă interioră — cu aripioare — din aluminiu, alama sau cupru). Destinate în special pentru construcția schimbătoarelor de căldură, țevile cu aripioare vor intra în producția de serie în cursul lunii viitoare la Uzina Mecanică de Utilaj Chimic din Capitală. Iapt ce va conduce la economii însemnate de valută prin renunțarea la procurarea lor din import.

O deosebită importanță o prezintă țevile cu secțiuni ovale, care posedă caracteristici termice mult îmbunătățite, ceea ce va avea ca rezultat o reducere sensibilă a gabariturii produselor, o micșorare a energiei consumate cu vehicularea agentului de răcire precum și economii de metal.

Încă de pe acum produsul „țevi ovale cu aripioare laminare” a fost cerut de către partenerii din străinătate, iar o serie de firme din Anglia, Suedia, Canada, R.F.G. etc. au solicitat compărarea licenței de fabricație.

Uzina mecanică Burau împreună cu I.C.T.C.M. din București a realizat un nou tip de schimbătoare de cale dotate cu ace flexibile. Executat prin matriare în loc de trezarea șinelor obișnuite de cale terață, noul tip de ac, după ce a fost experimentat în exploatarea la cale ferată, a primit recent avizul specialiștilor din Ministerul Transporturilor pentru trecerea lui la producția de serie. În afară de faptul că se obține o modernizare a aparaturii de cale ferată, prin folosirea acelor flexibile se înregistrează un consum mediu de metal mai redus cu 300 kg/bucată, ceea ce conduce la economia anuală de circa 450 tone metal iar efectele economice ce se prevăd a se realiza într-un singur an prin aplicarea noului tehnologii se ridică la aproximativ 11 milioane lei.

În unitățile cooperatiste meșteșugărești DE LA INTENȚIILE DE BUNĂ SERVIRE LA APLICAREA LOR PRACTICĂ

● O creștere apreciabilă a volumului livrărilor de mărfuri către fondul pieței. ● Concursul tematic „Cele patru anotimpuri” nu are aplicabilitate numai în Capitală... ● Sondajul permanent în rândurile cumpărătorilor — la baza îmbunătățirii activității.

— Xigența cu care cetățenii s-au reerit, nu o dată, la carentele constatate în cooperativa meșteșugărească este pe deplin justificată. În acest sector, s-au efectuat în ultimii ani investiții importante pentru realizarea de noi spații de producție, s-au elicitat sume însemnate pentru calificarea și perfecționarea profesională a cadrelor și, firește, nău regulele bunei serviri a clienților nu au fost omise din rândul cușoșilor însuși la cursuri. Totuși, „intenția” bunei serviri este uneori contrazisă în practică. Clienții, care solicită și plătește, are tot dreptul să pretindă ca unitatea careia s-a adresat să-i servească, să vină în întâmpinarea cerințelor, a preferințelor sale. În legătură cu aceasta, tovarășul DUMITRU SIMULESCU, vicepreședinte al Comitetului executiv al UCECOM, ne-a răspuns la câteva întrebări.

— Ce va întreprinde în acest an UCECOM pentru dezvoltarea producției de bunuri destinate fondului pieței în mai strînsă corelație cu preferințele populației și la un nivel calitativ superior?

— Planul pe anul 1970 prevede o creștere apreciabilă a volumului livrărilor de mărfuri către fondul pieței, de pildă, la vânzări de mărfuri amănunțite, cu peste 900 milioane lei mai mult decît realizările anului trecut. Și această, îndeosebi, prin extinderea și diversificarea producției la grupe de mărfuri dintre cele mai solicitate. Astfel, la confecții și tricotate presterea va fi de circa 100 milioane lei. Au fost prezentate comerțului aproape 500 de modele noi, inspirate de ultimele elemente apărute în modă. Ele vor fi livrate magazinelor încă din primul semestru al anului în curs, realizate în serii scurte, de calitate superioară. Vor fi livrate, de asemenea, aproximativ

3.600.000 pitechi de înălțăminte în plus, față de 1969 o pondere mult crescută avînd modelele de tip „România”. Una din principalele măsuri care stau la baza planului de îmbunătățire a serviri populației în acest an este planificarea unor cooperative și unități pentru creșterea de produse destinate fondului pieței. Se va trece la organizarea unor nuclee de producție și concepție. De pildă, în domeniul mobiliei acestor vor crea, pe de o parte, tipuri noi de mobilă, iar pe de altă parte vor reproiecta tipurile existente, în sensul sporirii funcționalității, esteticii și durabilității lor, al stabilirii unor consumuri de materiale mai judicioase. Vor fi prezentate clienților schiuri și cataloage de mobilă pentru satisfacerea unor variații de cerințe, inclusiv privind mobilarea a apartamentelor cu grad de confort diferentiat.

Possibilitățile de diversificare a gamei produselor cooperatiste meșteșugărești nu au fost nici pe departe epuizate. O inițiativă pe care am socotit-o, interesantă este aceea a Unității cooperatiste meșteșugărești din municipiul București, sectorul confecțiilor — înălțăminte — presări neindustriale, care a lansat concursul tematic „Cele patru anotimpuri”, cu scopul obținerii unei colecții de confecții și accesorii vestimentare, inspirate din arta populară. Cele mai reușite modele vor fi prezentate în curînd în cadrul unei expoziții. Considerăm că judele cum sint Brașov, Gorj, Timiș, Suceava, care au și ele multe posibilități de a realiza inițiativa citată. Preconizăm, de asemenea, organizarea unei expoziții cu cele mai frumoase modele de covore românești, expoziție cu vânzare și cu rol de sondaj în rândul cumpărătorilor.

— Adoptarea la cerințele ceterilor, de care ne vorbim, presupune pentru cooperativa meșteșugărească pași mai hotărâți în direc-

ția investigării solicitărilor populației. Cunoașterea cit mai exactă a structurilor cererii se impune deci ca o problemă esențială. Ce măsuri se vor lua în această direcție?

— În prezent este în curs de elaborare un studiu general, la nivelul tuturor județelor, studiul care va sta la baza orientării și dimensionării întregii noastre activități, pe toate planurile. În perioada 1971-1975, în vederea apropiării într-o mai mare măsură de cerințele populației.

— O parte dintre carentele existente pot fi însă remediate de pe acum, fără a se aștepta începînd următor. Ce veți iniția în acest scop?

— Pentru acoperirea unor „pote albe” care mai există în rețeaua noastră, în ceea ce privește organizarea teritorială a unităților și profilarea lor, vor fi date în folosină peste 50 de obiective, în special în ramurile deficitare și, mai ales, pentru a satisface necesitățile județelor noi. În 1970 vor fi introduse și noi forme de servicii disperate centrale pentru primirea de comenzi și servicii pe bază de abonament, în domeniul reparațiilor, al depanărilor de bunuri și instalații, al unor prestații cum sint activitățile gospodărești, organizarea de modă și a studiului limbilor străine etc.

În intenția noastră este și organizarea unor magazine reprezentative în care să se efectueze studii permanente al cererii. Această intenție este, deocarenda, neconcretizată. Se află, însă în pregătire o anchetă selectivă de investigație a cererii, structura populației care va fi angajată la această anchetă urmînd să cuprindă toate categoriile sociale, specifice fiecărui județ. Aceste măsuri vizează înnulțirea și apropierea unităților și formelor noastre de servicii de solicitanți.

CORNELIA PREDA

În sprînjul constructorilor de pe șantierele de investiții

MIJLOACE MODERNE DE ORGANIZARE

Reducerea costului lucrărilor de organizare de șantier constituie o sarcină și o preocupare permanentă a tuturor constructorilor.

Preocupări similare au manifestat însă și alte ministere economice, obținînd uneori rezultate remarcabile, cu posibilități de generalizare. Lută, de pildă, rulota cu utilizări multiple — dormitor, cantină, atelier de proiectare ș.a. — realizată integral în secția industrială auxiliară a Întreprinderii de Construcții și Instalații petroliere din București, pe baza unui proiect original, elaborat în propriul atelier de proiectare.

Cabina rulotei — ne explică șeful de proiect — arhitectul AL. JELESCU — este confecționată din rășini poliesterice fabricate în țară amestecate cu fibre de sticlă și fibre vegetale, după o tehnologie elaborată de dr. ing. ERVIN BODNAR. Ea asigură o bună izolare termică și fonică, fiind, totodată, aspectuoasă și comodă. În spațiul creat de cei aproape nouă metri lungime, peste 2 metri și jumătate lățime, se pot repartiza în cazul utilizării ca dormitor — 12 paturi, în două încăperi distincte, care sînt înzestrate și cu cite o masă de citit, două scaune fiecare, cite un dulap cu patru compartimente și unul cu două compartimente.

Dormitorul RD-12L este dotat, de asemenea cu un spațiu de dus, și chiuvetă dublă. Instalația sanitară dispune de un rezervor propriu de 250 l. dar poate fi racordată la rețea și la un canal colector. Rulota are instalație electrică racordabilă la rețeaua de 220 v, cu corpuri de iluminat montate în plafon și o instalație de încălzire cu inducție și radiator cu apă caldă la 80°C, amplasat sub ferăstrău. Acesta este de asemenea, racordabil la o sursă exterioară de apă caldă, sau aburi sub presiune.

— Am observat că unele exemplare poartă un alt indicativ decît cel amintit de do...

— În utilizarea rulotei drept cantină, cînd capătul indicativului R.C.18-L, denumire legată, evident, de numărul locurilor la mese pe care îl asigură, nu este vorba decît de cîteva amenajări de mobilier și a unui oficiu în care să se prepare mîncarea.

Rulota mai poate fi folosită cu succes și ca atelier de proiectare, pentru birouri, ca punct sanitar și pentru alte activități din viața de șantier.

— Prototipul acestei rulote a fost prezentat și la EREN '69. În prezent s-a depășit stadiul de prototip?

— La solicitarea unor uni-

tăți ale Ministerului Petrolului au și fost executate 20 de bucăți, iar alte 20 se află în curs de execuție la întreprinderea noastră. Ele au fost primite cu satisfacție pe șantiere unde se comportă excelent.

— Ce ne puteți spune despre costul rulotei?

— Cu fiecare lot nou, costul unui exemplar — în prezent de circa 120 mii lei — scade. Din păcate, nu dispunem de capacitățile de producție care să ne permită să creștem substanțial producția și să răspundem marelui număr de cereri, venite de la diverse întreprinderi, alți din industria petrolieră, cit și din alte ramuri. Precum și din partea unor colective de geologi, care așteaptă de multă vreme ceva similar.

Așadar, numeroase solicitări pentru un lucru care pîngă că aduce îmbunătățiri în condițiile de viață de pe șantiere, cîtește numeroase ale avantajelor economice care îl impun a tenției celor interesați. De aceea socotim că este necesar a se acorda de către cele două ministere interesate M.C.I. și M.P. un sprijin material cit mai operativ, care să permită întreprinderii producătoare să-și sporească producția, la nivelul solicitărilor, pe deplin justificate economic.

I. BUTNARU

Rezerve de creștere a productivității muncii

(Urmare din pag. 1)

teri superioare celei obținute pe ansamblul industriei.

Odată cu sporirea producției constructorilor de mașini, a avut loc și un proces calitativ de îmbogățire a nomenclaturii a performanțelor tehnico-economice ale mașinilor și utilajelor. Numai în anul 1969 în industria construcțiilor de mașini au fost aslmilate circa 340 noi tipuri de mașini, utilaje și instalații cu caracteristici tehnice superioare. Procesul de modernizare a acestei ramuri este ilustrat și de faptul că o dezvoltare mai rapidă au cunoscut subramurile de care depind în mare măsură progresul tehnice și valorificarea superioară a resurselor economice. În comparație cu anul 1968, producția industriei electrotehnice și electronice a crescut cu 22,6 la sută, iar cea a industriei de mecanică fină și optică cu 16,4 la sută.

Un efect favorabil asupra rodniciei muncii în industrie l-a avut extinderea mecanizării și automatizării proceselor de producție în diferite ramuri, folosirea mai largă de procedee tehnologice avansate, care scurtează timpul de fabricație a produselor și duc la reducerea cheltuielilor. În anul 1969, aproape întreaga producție de fontă și oțel s-a obținut în instalații la care principalele operațiuni sînt automatizate, iar peste patru cincimi din producția de laminare finite, pline s-a realizat pe laminoare automatizate. În

industria chimică, producția realizată în instalații automatizate a crescut față de anul 1968 la amoniac cu 19,3 la sută, acid sulfuric cu 16,4 la sută, azotat de amoniu cu 17,6 la sută, envelope cu 26,4 la sută. Rezultate bune au fost obținute în acest domeniu și în industria construcțiilor de mașini, în industria materialelor de construcții, industria ușoară etc.

Ca rezultat al investițiilor masive efectuate pentru lărgirea și reutilizarea întreprinderilor existente și construirea de noi unități dotate cu tehnica modernă, crește continuu volumul mijloacelor fixe productive. În aceste condiții, masa mijloacelor de producție ce revine pe un lucrător, respectiv înzestrarea tehnică a muncii, sporește și ea și de aceea nivelul productivității muncii, este condiționat în tot mai mare măsură nu numai de performanțele tehnice ale mașinilor și utilajelor, ci și de gradul lor de utilizare.

Măsurile luate în ultimii ani pentru organizarea superioară a producției, pentru pregătirea din timp a condițiilor de desfășurare ritmică a producției, în strînsă corelație cu capacitățile existente, au dus la obținerea unor realizări în folosirea mai bună a fondurilor fixe și, pe această cale, în ridicarea productivității muncii.

În anul 1969, gradul de utilizare a furnalelor a sporit cu 9 la sută față de 1968, iar al cuploarelor Martin cu 2,5 la

sută. În industria materialelor de construcții a crescut cu 3 la sută gradul de folosire a cuploarelor de clincher. Creșteri ale indicilor de utilizare a capacităților au fost obținute și în alte ramuri ale industriei.

Cu toate aceste realizări, în domeniul folosirii capacităților de producție există încă însemnate rezerve, care valorificate, pot aduce un aport substanțial de creștere a productivității și productivității muncii, fără eforturi suplimentare de investiții. În industria construcțiilor de mașini de exemplu, timpul de întreruperi accidentale la mașinile-unelte din secțiile de bază ale întreprinderilor Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini a reprezentat în anul 1969 un procent de 5,6 din fondul de timp planificat.

Datele pe categorii de utilaje și pe întreprinderi scot în evidență existența unor rezerve și mai mari neutilizate. Astfel, în trimestrul IV 1969 la o serie de întreprinderi timpul neproductiv al mașinilor-unelte deține o pondere în fondul de timp planificat cu mult peste media pe minister: Șantierul naval Galați (22,7 la sută), Uzina „Vulcan” — București (18,1 la sută), Întreprinderea de inelte și scule Brașov (15,5 la sută), Întreprinderea „Electroprecizia” — Săcele (14,8 la sută), Uzina „Independența” — Sibiu (13,7 la sută) etc.

Fără îndoială că, luarea în acest an a măsurilor care să ducă la ridicarea coeficientu-

lui de schimburi a mașinilor la 2,2—2,4 în toate ramurile economice, așa cum s-a stabilit la Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1969, va duce la obținerea de noi realizări în creșterea eficienței economice, la sporierea forței productive a muncii în industrie.

În cadrul preocupărilor pentru mai buna organizare a muncii și a producției, o problemă importantă care se ridică, o constituie folosirea completă a forței de muncă, prin evitarea pierderilor de timp de lucru și repartizarea judicioasă pe schimburi a lucrătorilor. Importanța pe care o are folosirea rațională a forței de muncă, sporește an de an, datorită pe de o parte, faptului că valoarea pe care o creează un lucrător industrial-productiv într-o anumită perioadă de timp este din ce în ce mai mare — situație determinată de înzestrarea tehnică în creștere și de îmbunătățirea calificării, iar pe de altă parte, ca urmare a creșterii numerice a salariaților. În anul 1969, au lucrat în industrie 1.980 mii salariați, cu peste 300 mii mai mulți decît în 1965 și cu 725 mii decît în 1960.

Analiza utilizării timpului de lucru al muncitorilor pune în lumină rezervele economice existente în întreprinderile industriale iar mobilizarea acestora trebuie să constituie o preocupare susținută a ministerelor, centralelor și celorlalte unități economice.

În anul 1969 timpul nelucrat în industria republicană

Turism și odihnă pe Valea Prahovei

Localități cu „stagiune” permanentă stațiunile Văii Prahovei rămân totuși mai solicitate în sezonul cald. Pregătirile pentru primirea oaspeților n-au așadar niste date fixe, dat fiind faptul că ele își adaugă continuu noi spații, noi servicii, noi activități. Tot timpul se face câte ceva pentru „sezonul următor”. De aceea, încă din anul trecut s-au efectuat lucrări de ridicare a gradului de confort la cabane. Au fost reamenajate cabanele „Cota 1500” și „Virful cu Dor”, a fost introdusă încălzirea centrală la cabanele „Poiana Izvoarelor” și „Gura Diham”. În trimestrul IV al anului trecut a fost dată în exploatare o nouă cabană „Cuibul Dorului” — la 6 km de Sinaia pe drumul spre Pucioasa — cu 21 camere a câte două locuri. În sezonul estival al acestui an vor intra în exploatare și cele zece case de lemn cu camere de câte două paturi (40 locuri total) la cabana „Poiana Sîlnii” precum și cele patru terase de la cabanele „Furnica”, „Căminul Alpin”, „Cota 1500” și „Poiana Sîlnii”, care vor mări capacitatea locurilor la masă cu 170. Tot în acest sezon va fi dată în exploatare și noua cabană „Colți Morarului”.

Serviciile la cabane au fost și ele dezvoltate. Fiecare unitate dispune de articole de mercurie, drogerie, farmacie, produse de artizanat, cărți poștale și ilustrate, etc. În ceea ce privește arta culinară, ea va fi mai diversificată reprezentată la cabane unde la cerere, se pot servi preparate de specific montan, ca bulz de mamăligă, frîgăruie, baldușci, tochiță etc., iar în majoritatea cabanelor se pregătesc pîine „de casă” în cuptoare special amenajate.

La Sinaia va fi deschisă o pensiune publică, unde se va putea servi prînzul cu 9,50 lei și cina cu 6 lei. În ce privește vilele — ridicarea gradului de confort a constituit și constituie o preocupare de seamă. Capacitatea de cazare va fi sporită cu 130 locuri confort A, I și II. Mobilierul a fost, de asemenea, înlocuit — anul trecut cu 500 garnituri de mobilă modernă, iar în acest an cu încă 200 garni-

turi. S-au făcut restructurări prin reamplasarea vîlelor în camere cu două paturi.

Noutăți vor fi și în domeniul serviciilor: Cele 12 pensiuni care asigură masa oaspeților (pe bază de bilete) vor pregăti trei menouri la alegere la prînz și două seara, în afara celor cinci meniuri dietetice. Pe lângă pensiune, va funcționa obligatoriu și câte un bufet cu preparate reci și de grătar. De asemenea, micul dejun va putea fi servit la vilă.

La Chela unde va fi creată o stațiune sezonieră, va fi dată în folosință încă o vilă „Vînătorii” cu 30 locuri, două campinguri cu 120 locuri, iar un complex turistic cu 200 locuri. De asemenea, se va înființa o stațiune cu 200 locuri la Sîlcu (Prahova), folosindu-se ca bază băile existente.

Întreprinderea hoteluri și restaurante — Sinaia va oferi și ea noutăți turistilor. În lunile iulie și august urmează să fie date în folosință hotelul cu restaurant și bar de zi la Cîmpina, „Cabana 1300” cu 40 locuri pe drumul nou Sinaia — Cota 1400, „Poros Alpin” — o unitate de alimentație publică cu specific național așezată în drumul spre masivul Bucegi, (unitate care avea și o terasă cu 40 locuri de unde se poate vedea panoramicul Sinaiei), Complexul de alimentație publică „Bucegi” din Sinaia alcătuit din restaurant cu terasă, cramină, bar de zi, cofetărie, grădini și roșeterie.

La 1 iulie va fi dată și primul tronson al telecabinei cu cabluri, (Sinaia — Cota 1400), urmînd ca la 30 septembrie să fie dată al doilea tronson, (pe distanța Cota 1400 — Virful cu Dor). Circulația se va realiza astfel: în cabina cu 30 locuri pasageri vor călători pînă la Cota 1400, unde vor trece în cabina cu 20 locuri, care continuă drumul la Virful cu Dor.

În ceea ce privește realizarea celor propuse de către cele două întreprinderi prahovene care ne-au asigurat că totul va decurge așa cum și-au programat, ne rezervăm dreptul de a reveni cu amănunțit și aprecieri în plin sezon.

MIHAI ALEXANDRU

Manifestări consacrate centenarului nașterii lui V.I. Lenin

În orașele și satele județului Suceava au avut loc în aceste zile numeroase manifestări consacrate centenarului nașterii lui V. I. Lenin. Astfel, la Vatra Dornei a fost organizată conferința „Leninismul și rolul științei în dezvoltarea contemporană a societății”, iar la Fabrica de încălziminte „Străduința” din Suceava, muncitorii și salariații ai întreprinderii au audiat o expunere pe tema „Politica leninistă a P.C.R. de industrializare socialistă a țării”. În cadrul acestor manifestări, la Complexul de hîrtie și celuloză a fost expusă conferința intitulată „Crescerea rolului conducător al partidului în condițiile construirii societății socialiste — confirmare a ideilor leniniste”.

În cadrul manifestărilor consacrate centenarului nașterii lui V. I. Lenin, la Casa de cultură a sindicatelor din orașul petrochimicilor de pe Valea Trotușului și la Biblioteca municipală din Bacău au fost organizate expuneri, simpozioane și medioane literare.

La casa de cultură din Orăștie și în stațiunea balneară Geogiu Băi a fost organizat simpozionul „Viața și activitatea lui Lenin”, după care a rulat filmul „Lenin în Polonia”.

La Tîceni, numeroși petroliști au urmărit medionul „V. I. Lenin — omul”. Alți locuitori au luat parte la o seară literară, în cadrul căreia a fost prezentată „figura lui V. I. Lenin ogîndită în creațiile contemporane”.

Concursuri de admitere în instituții militare de învățămînt

Ministerul Forțelor Armate organizează concursuri de admitere pentru anul școlar 1970/1971 în următoarele instituții militare de învățămînt:

- Liceele militare, anul I, între 13 iunie și 3 iulie 1970 și anii II-IV între 18 și 22 iunie 1970;
- Școlile militare de ofițeri activi, între 29 iunie și 7 iulie 1970;
- Cursul de pregătire medicomilitară, Institutul de limbi și literaturi străine și facultățile tehnice din Academia militară, între 5 și 20 iulie 1970;
- Școlile militare care pre-

gătesc maiștri militari și subofițeri, între 25 august și 5 septembrie 1970;

- Școala militară de muzică — ciclu profesional — între 27 august și 5 septembrie 1970.

Tinerii care doresc să participe la concursul de admitere la una din aceste instituții militare de învățămînt vor depune cereri de înscriere la centrele militare județene pe raza cărora domiciliază, pînă la data de 10 aprilie 1970.

Detalii suplimentare pot fi cerute de la centrele militare județene (municipale, de sector).

Proteză pe bază de biocurenți

Infirmitatea cauzată de pierderea unui braț este pe cale să fie compensată în mare măsură prin folosirea unei proteze pe bază de biocurenți. Aceasta este opinia specialiștilor din Institutul de expertiză și recuperare a capacității de muncă, autorii protezei menționate.

Realizată pentru prima oară în țara noastră, proteza funcționează prin folosirea curentilor de acțiune din anumite grupe musculare, curenti care sînt culeși de un sistem de electrozi fixați pe braț și transmiși sub formă de impulsuri electrice, electromotorului care acționează mecanismele protezei.

Delegații românești peste hotare în Kenia, Tanzania și Zambia

O delegație guvernamentală, condusă de Bujor Alimășan, ministrul minelor, a plecat sîmbătă după-amiază într-o vizită oficială în Kenia, Tanzania și Zambia.

Cu acest prilej, vor fi examinate împreună cu oficialii

țările din aceste țări, posibilitățile de cooperare în diferite domenii economice dintre România și statele respective, modalitățile de largire a schimburilor comerciale. (Agerpres).

La New Delhi

Sîmbătă la amiază, o delegație a Consiliului popular al municipiului București, condusă de Dumitru Popa, președintele Comitetului Executiv, primarul general al Capitalei, a plecat în India, pentru a face o vizită la invitația primarului municipalității orașului New Delhi.

Din delegație fac parte Vasile Lixandru, vicepreședinte al Consiliului popular al mu-

nicipiului, Virgil Florea, primarul sectorului 5, Ionela Cornescu, deputată municipală și Tiberiu Rici, arhitectul șef al Capitalei.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de Ion Cosma, primvicepreședinte, și de alți reprezentanți ai municipalității.

A fost de față B.D. Goswami, înscărunat cu afaceri ad-

interim al Indiei la București.

PE SCURT • PE SCURT

● Membrii delegației de industriști italieni, condusă de dl. Virginio Rogno, membru al parlamentului italian, care fac o vizită în țara noastră, au avut o întrevedere la Camera de Comerț, cu vicepreședintele Marcel Popescu, și cu alți reprezentanți ai acestei instituții.

● „Noaptea în tîrgul vechi”, poemul dramatic al lui I.L. Peret, clasic al literaturii idis, a văzut sîmbătă seara lumina rampei la Teatrul Evreiesc de Stat.

A apărut revista

AUTOTURISM

Nr. 1 — 1970

● Administrația fluvială a Dunării de Jos, cu sediul la Galați, a început dragarea și uniformizarea canalului Sf. Gheorghe, care urmează să redevină o cale frecventă de navigație, o dată cu construcția portului fluvial de la Mahmudia.

● A apărut nr. 2/1970 al revistei „Pentru Apărare”, publicată de Comitetul Național pentru Apărare Păcii din Republica Socialistă România. Revista continuă publicarea problemelor din cadrul concursului de cuvinte încrucișate dotat cu premii.

● După rolul ducelui de Mantua, tenorul italian Giuseppe Todaro a interpretat sîmbătă seara, tot la Opera Română din București, rolul lui Alfredo din „Traviata”. Spectacolul, dirijat de Paul Popescu, a mai avut ca interpret principal pe Elena Simionescu și Lucian Marinescu.

● Din inițiativa Comitetului județean Timiș al U.T.C. în municipiul Timișoara a luat ființă un studio de educație patritică și estetică. Aceasta originală formă de educație a tinerilor își propune să desăvîșească o activitate permanentă prin organizarea unor serii de poezie, spectacole de teatru și balet, concerte.

A apărut

nr. 2/1970

al revistei

LUPTA DE CLASĂ
organ teoretic și politic
al Comitetului Central
al Partidului Comunist
Român

Pentru săptămîna viitoare, Direcția rețelei cinematografice și difuzării filmelor anunță următoarele noi filme pe ecranele Capitalei: „Explozie în munți”, o producție bosna — Film din Iugoslavia, „Căsătorie prin mica publicitate”, o producție cehoslovacă și „Noapte cu ceață” o peliculă din R. D. Germană.

În municipiul Arad se află în execuție importante lucrări de modernizare a centralei telefonice, printre care și racordarea la rețeaua automată interurbană. La Timișoara, de asemenea, se fac pregătirile finale pentru punerea în funcțiune a unei noi centrale urbane cu încă 2000 de numere.

LA A 52-A ANIVERSARE A ARMATEI SOVIETICE

General maior în rezervă Ioan Dumitriu

alături de armata sovietică și-au adus contribuția armatele celorlalte țări ale coaliției antihitleriste, mișcările de rezistență antifascistă, lupta partizanilor.

O dată cu răsturnarea dictaturii antonesciene, cu victoria insurecției armate de la 23 August, inițiată, organizată și condusă de Partidul Comunist Român, poporul român s-a angajat cu toate resursele materiale și umane în războiul antihitlerist. Luptind, alături de Armata Sovietică, ostașii români, după ce au eliberat întregul teritoriu al patriei, au luat parte activă la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, aducîndu-și contribuția de singe la înfrîngerea Germaniei fasciste, la obținerea victoriei finale.

Au trecut de atunci 25 de ani, dar participarea directă la războiul antihitlerist în calitate de Șef al statului major al Corpului 6 armată român, face să reținem a-

mintiri de neuit despre eroismul cu care ostașii sovietici și români s-au bătut cot la cot pentru eliberarea teritoriului patriei noastre, pentru zdrobirea fascismului. Așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu: „În luptele purtate în comun de ostașii români și sovietici pentru ni-

micirea fascismului, s-au pe-

celuit pe veci frăția de arme româno-sovietică, prietenia traică dintre cele două popoare. Această prietenie, alianță și colaborare frățească dintre România și Uniunea Sovietică s-au ridicat în anii construcției socialiste pe un plan superior, dezvoltîndu-se continuu pe baza comunității de orinduire socială și de idealuri. Prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică au constituit și constituie una din temelile politicii externe promovate de partid și statul nostru”.

Republica Socialistă România se îngrîțește permanent de întărirea colaborării atît cu armatele țărilor care fac parte din Tratatul de la Varșovia, cît și cu armatele celorlalte țări socialiste.

Ca membru a Tratatului de la

Varșovia, România va acționa pentru dezvoltarea capacității sale de apărare, face totul pentru întărirea forțelor sale armate și a capacității sale de luptă. În cazul unei agresiuni imperiale, România va fi gata ca, împreună cu aliații săi, să a „oneze cu toate forțele și să-și facă datoria”.

Cu prilejul celei de-a 52-a aniversări a Armatei sovietice adresez ostașilor și ofițerilor sovietici, glorioșilor tovarăși de arme din războiul antihitlerist, calde felicitări, doresc poporului sovietic să obțină noi și importante succese în înflorirea patriei sale pe drumul comunismului, în lupta pentru pace și progres pe plan internațional.

SPORT • SPORT • SPORT

● Primul meci din penultima zi a campionatului mondial de hochei pe gheață (grupa C) a apus formațiile Austriei și Olandei. Jocul a decurs în nota de dominare a hocheiștilor austriei, care au obținut o victorie confortabilă cu scorul de 9-2 (3-1, 4-0, 2-1).

Seara, 6-au disputat două partide: Ungaria-Belgia 15-2 (5-1, 3-0, 7-1); Franța-Danemarca 2-0 (0-0, 1-0, 1-0).

Astăzi, în ultima zi a competiției se vor desfășura următoarele trei meciuri: Franța-Belgia, Ungaria-Danemarca și Austria-Italia.

● Ieri la Poiana Brașov s-a disputat proba de slalom special din cadrul concursului internațional de schi pentru „Cupa Poiana”. Victoria a revenit francezului R. Artin care a realizat timpul total de 99"04/100. Pe locurile următoare s-au clasat Dorin Munteanu — 99"05/100 și Gh. Vulpe — 100"08/100. Astăzi are loc proba de coborîre.

● Eginteanul Ismail el Shafei, profesionist la vîrstă de 22 de ani, stea în plină ascensiune a tenisului mondial a furnizat marea surpriză a campionatelor pe teren acoperit ale S.U.A. ce se desfășoară la Salisbury (Maryland). În două seturi 6-3, 10-8 Ismail el Shafei l-a eliminat pe australianul Rod Laver, jucătorul numărul unu al clasamentului din anul trecut. În semifinală el Shafei se va înfrîna cu americanul Cliff Richey care l-a eliminat cu

6-2, 6-2 pe Jim Osborne. A doua semifinală va opune pe românul Ilie Năstase englezului Roger Taylor.

● În drum spre București unde va lua parte la campionatul mondial de hochei pe gheață (Grupa B), selecționata S.U.A. a făcut o escală la Geneva pentru a sustine un joc de antrenament cu reprezentativa Elveției. Partida s-a încheiat cu scorul de 5-2 în favoarea hocheiștilor americani.

● Proba de bob două persoane desfășurată la Lake Placid în cadrul jocurilor „memorialul Kennedy”, a fost cîștigată de echipajul Italia I, condus de Oscar de Andrea, fiind urmați în ordine de S.U.A. I, S.U.A. II, România

(conducător Ion Panțuru), S.U.A. III, Elveția etc.

● Sabiștul român Florin Gheorghiu continuă seria remizelor în turneul internațional de la Budapesta. De data aceasta, jucînd cu piesele negre el a împărțit punctul cu marele maestru Paul Keres care conduce în clasament cu 7,5 puncte și o partidă întreruptă. Gheorghiu se află pe locul 6 cu 5,5 puncte.

● La Toronto, cu prilejul unui concurs atletic de sală, tinăra sportivă canadiană Debbie Brill (16 ani și jumătate) a sărit la înălțime, folosînd stilul „Fosbury Flop” — 1,83 m. Progresul său, în decurs de cîteva luni, a fost de peste 10 centimetri.

O INTERESANTĂ EXPOZIȚIE DE ERGOTERAPIE

Inactivitatea îmbătrînește adesea mai mult decît o boală cronică, specifică multor vîrstnici. De aceea, grădă pentru a asigura celor ce au depășit pragul pensionării o activitate ocupațională, diversificată după aptitudini, preferințe, posibilități biologice trece pe un plan tot mai important în preocupările factorilor de răspundere din domeniul asistenței sociale.

Pe această linie se inscrie și interesanta expoziție inaugurată ieri, din inițiativa Direcției pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale a Consiliului popular municipal București, la Casa de cultură a sectorului II din strada Mihail Eminescu. Titlul expoziției: „Rezultate ale activității ocupaționale și de ergoterapie în unitățile de asistență socială și case de ajutor reciproc ale pensionarilor”.

Cele două săli rezervate expoziției oferă o imagine cuprinzătoare și emoționantă a activității miilor de pensionari care, valorificînd aptitudinile lor acumulate în decursul anului continuă să furnizeze societății bunuri materiale și spirituale, unele de o evidentă valoare. Fiecare, lucrările de artizanat ocupă primul loc printre expozite. Broderii, împletiturile, covorele, vase de ceramică, jucării, de un remarcabil nivel artistic, executate de nepotăzari sau chiar octogenari, dovedesc că prin continuarea unei activități interesante, „hainele grele” ale bătrînelor pot atîrna mult mai ușor. Pictori, sculptori și graficieni amatori din rîndul vîrstnicilor, își expun și ei operele. Numeroase fotografii ilustrează alte preocupări ale pensionarilor: activități culturale, excursii etc. Iar așa cum demonstrează un grafic aflat în expoziție, ergoterapia — tratamentul prin muncă — ameliorează simțitor starea fizică și psihică a celor vîrstnici.

După inaugurarea expoziției a avut loc un simpozion în care au fost prezentate diferite aspecte social-medice privind dezvoltarea activității ocupaționale pentru bătrîni și bolnavi cronici.

PAUL MARIAN

„Am furat! Cer iertare”

La instanța județeană Dimbovița, atenția mi-a fost atrasă de niste motive de recurs. „Sînt tînăr. Am 19 ani și am comis infracțiunea pentru care am fost condamnat pentru că eram dornic să fiu și eu în rîndul băieților de seama mea”. Recurentul — cum se spune în justiție, — este Ion Tănase din Tirgoviște, care, împreună cu Ștefan Marin tot din Tirgoviște, au operat, numai în perioada martie—iulie 1969, 19 furturi în dauna avutului particular. Profesia: neîncadrată în muncă. Evident, cine are nevoie de hoți pe statul de salarii? Pentru că asta era meseria celor doi.

Cum am ajuns eu aici? Am investigat, în continuare, dosarul. În 1968 s-au întors din colonia de reeducare, unde stăuseră trei ani încheiați. Deci au fost internați la vîrstă de 15 ani. Și tot pentru fur. Inclinația dovedită atunci s-a transformat în meșteșug mai tirziu. Continuarea am expus-o mai sus. Și acestea sînt furturile descoperite, pentru că despre celelalte știu numai ei și păgubașii.

În dosar depun peste 40 persoane (păgubași și martori). Avalanșa de reclamații adre-

sate organelor de miliție confirmă atmosfera în care a trăit orașul pînă la prinderea celor doi hoți, care voiau să ajungă „în rîndul băieților de seama lor”. Găini, curci, găște, rufe de pe frînghie și din case, haine, alte obiecte din casele oamenilor și din autoturisme, a-casta era gama — largă cum se vede, a profesiei încadrate doar în Codul penal. Pînă și pantofii i-au furat unui cetățean din marea locuință!

CRONICĂ JUDICIARĂ

Scopul activității lor era cel măturist în motivele de recurs. Vindeau obiectele și orătanile totu vindeau pentru bani. Asta era „munca” lor și le-a fost răsplătită în final cu TREI ANI DE ÎNCHISOARE!

Revenind la motivele de recurs, ele ar putea fi exprimate cam așa: „Am furat! Cer iertare”. Oare ei n-or fi observat că „băieții de seama lor” obțin ceea ce doresc prin muncă, învățînd, calificîndu-se, nu furînd?

AL MIHAI

Atenție, naive!

Tînără, simpatică, elegant îmbrăcată, A.S. a atras încă de la intrarea în bufetul „Băieții veseli” din Constanța privirile celor doi consumatori ocazionali: Carlei Feredin și Ali Kemal. Ocheadorul, zîmbetelor celor doi „cortezani”, A.S. le-a răspuns încurajator, negăsînd, după cum avea să mărturisească mai tirziu, nimic rău în faptul că bărbaiții doreau să o cunoască în acest mod.

Nu i s-a părut deplasată și nici neresorțită propunerea acestora de a merge să se distreze în altă parte... să se plimbe. Prietenii care o însoțeau au încercat să-i deschidă ochii. Dar A.S., mîndră că la ea „se uită băieții”, a urcat în căruța celor doi. Și în vreme ce visa la fericirea unei viitoare prietenii, cai mînați cu furie au străbătut în goană străzile orașului. Casele, prietenii au rămas în urmă, de-

parte. În fața privirilor detestabile doar lanuri de porumb (faptele s-au desfășurat în luna septembrie a anului trecut). A.S. și-a dat seama, dar prea tirziu, de gresala comisă. Cuvintele drăgăstoase ce-i sunaseră atît de plăcut în urechi s-au schimbat în vorbe brutale, poruncitoare. A fost bătută, dezbrăcată cu forță... I s-au luat toți banii pe care-i avea asupra sa și a fost lăsată singură în cîmp. A răstăcit fără veste prin lanuri, în fața de porumb pînă ce a înfrînt niste oameni care au adăpostit-o.

Cel doi „admiratori” după cum a dovedit-o și procesul care s-a judecat de curînd la tribunalul județului Constanța, sînt în realitate niste infractori ce nu se află la prima lor abatere. Încalțări Carlei Feredin și Ali Kemal au fost condamnați, pentru infracțiunea de viol și tîlhărie, la nouă ani și respectiv la șapte ani închisoare, timp în care vor putea reflecta la faptele lor reproabile. Prilej de reflecție a constituit însă acest proces și pentru A.S. și pentru alte tînere din oraș. Atenție, deci, naive! Adevărata prietenie nu se leagă în astfel de locuri. Încrederea pe care o acordăm cuiva trebuie să treacă neapărat prin filtrul rațiunii.

ANA CRISTEA

„Huliganismul romantic”

(Urmare din pag. 1)

unui dintre restaurante, în-
să nu se gîndise la măsuri
mai substanțiale.

La Pitești, cinci petrecăreți, patru bărbai și o femeie, pînă ca pe un trofeu o damilă vestimentă printre lanurile de porumb pînă ce a înfrînt niste oameni care au adăpostit-o.

Cel doi „admiratori” după cum a dovedit-o și procesul care s-a judecat de curînd la tribunalul județului Constanța, sînt în realitate niste infractori ce nu se află la prima lor abatere. Încalțări Carlei Feredin și Ali Kemal au fost condamnați, pentru infracțiunea de viol și tîlhărie, la nouă ani și respectiv la șapte ani închisoare, timp în care vor putea reflecta la faptele lor reproabile. Prilej de reflecție a constituit însă acest proces și pentru A.S. și pentru alte tînere din oraș. Atenție, deci, naive! Adevărata prietenie nu se leagă în astfel de locuri. Încrederea pe care o acordăm cuiva trebuie să treacă neapărat prin filtrul rațiunii.

Florea Costache, agresorul, s-a văzut chemat în scurtă vreme în fața unei comisii de

judecată. Cînd s-a prezentat la comisie, povestea președintelui, era îmbrăcat ca un veritabil cunosător al modei și ar fi fost greu să-ți închipuiești un cîmlog la subsoară. Și-a recunoscut vina și, cînd comisia i-a aplicat ca sancțiune o amendă de o mie de lei, nici n-a cîrînit. Întîmplarea în sine este banală, însă ea dezvăluie cele două fețe ale romanticilor tulburători ai liniștii, care după isprăvile de la miezul nopții, își reiau înfățișarea obișnuită fără o undă de remușcare.

De la o bucată de vreme, există încă o modalitate de exasperare a nervilor vecinului din tren, autobuz sau, pur și simplu, de pe stradă: tranziștorul, purtat cu sine în toate ocaziile. Cel care îl deschide la maximum nici nu se sinchisește măcar să se uite în dreapta sau în stînga, să vadă dacă se mai află cineva prin preajmă. Ne-am obișnuit să spunem că-i la mijloc o lipsă de educație, dar simpla constatare nu ne scutește de neplăcerile provocate cu un total dispreț față de liniștea noastră.

Strigătele răsărite în noaptea sînt un atentat la conviețuirea civilizată și este nedrept ca ele să nu-și aile urmări decît atunci cînd degenează în încălcerări sau alte dezordini mai grave. Simple rugămînti se pare că n-au o prea mare forță de convingere. În ziua de 11 februarie a.c., într-un tren ce străbatea distanța București—Craiova, un conductor, doi milițieni și, în cele din urmă, un controlor, nu puteau convinge un grup de cetățeni cu chef să pună surdina corului ce-l improvizează. Regulamentul căilor ferate vede în această privință prevederi fără echivoc, însă cei pomeniți se sfîșiau să facă uz de ele.

A promova educația este cît se poate de bine. Dar sancțiunea are și ea un sens educativ. De ce să n-o lăsam să acționeze? Adeptii huliganismului romantic sînt foarte puțini la număr, însă victimele lor sînt multe, ceea ce impune o reconsiderare a stării de așteptare în eliminarea stridențelor din miez de noapte.

Vietnamul de sud

PUTERNICE ATACURI ALE FORTELOR PATRIOTICE

SAIGON 21 (AGERPRES). — ÎNCEPÎND DIN APROPIEREA SAIGONULUI PÎNĂ ÎN REGIUNI SEPTENTRIONALE ALE VIETNAMULUI DE SUD, UNITĂȚI ALE FRONTALULUI NAȚIONAL DE ELIBERARE AU DECLANȘAT PUTERNICE ATACURI ASUPRA UNOR POZIȚII SAU FORTE MILITARE AMERICANE AFLATE ÎN MISIUNE DE LUPĂ.

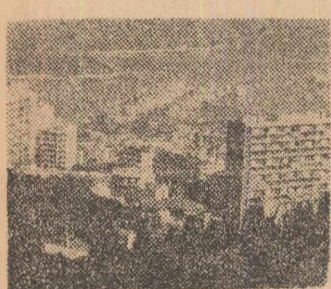
Agencia U.P.I. relatează că într-o zonă din nordul Saigonului, o unitate americană a pierdut opt oameni, iar alți 50 au fost răniți. Lângă marele oraș-hază Da Nang, o unitate motorizată americană a luptat timp de cinci ore cu forțele ale F.N.E. Din rândul unității americane au fost scosi din luptă 32 soldați. La 25 de km de orașul Hue, trupe ale diviziei 101 aeroporțate, sprijinite de elicoptere, au angajat lupte cu alte unități patriotice. Forțele patriotice sud-vietnameze au atacat prin surprindere cu foc de mortier și rachete elemente ale celei de-a 25 divizii de infanterie a S.U.A. Un purtător de cuvânt al comandamentului S.U.A. a dezvăluit că 15 infanteriști au fost scosi din luptă.

Tot vineri, avioanele americane de tip B-52 au efectuat misiuni de bombardament masiv în regiunea de coastă, lângă provincia Phuoc Tay, unde se presupune că ar exista concentrații, tabere și poziții strategice ale forțelor patriotice.

SAIGON 21 (AGERPRES). — Potrivit relațiilor agenției de presă Eliberarea în cursul lunii ianuarie, forțele patriotice care acționează în provincia sud-vietnameză Binh Dinh au scos din luptă aproximativ 3.000 militari din rândul unităților americano-saigoneze. În aceeași perioadă, deplasamentele patriotice care acționează în această regiune au distrus 131 vehicule militare și au do-

LAOS: LUPTE VIOLENTE ÎN VALEA ULCIOARELOR

VIENTIANE 21 (AGERPRES). — În Valea Ulcioarelor au avut loc simțabile diminuări ale ciocnirilor violente între forțele guvernamentale laotiene și unitățile ale Patet Lao: după cum menționează corespondenții agenției de presă, citind comunicatul oficial dat publicității la Vientiane, forțele guvernamentale s-au repletat în cele din urmă. Cartierul general al acestora, precum și sediul guvernului, se află în prezent sub controlul forțelor Patet Lao, scrie agenția France Presse, citind surse din Vientiane.

Correspondență din Alger de la C. Benga
DRAMA CELOR „22” DIN PRETORIA, DRAMA UNUI POPOR

În cursul unei din ședințele Comitetului eliberării, organ al O.E.A. (Organizația Unității Africane), ce-și desfășoară lucrările în orașul Moshi din Tanzania, reprezentantul A.N.C. (African National Congress) — Miscarea de eliberare din Africa de Sud — a protestat împotriva punerii, din nou, sub stare de asediu a celor 22 de patrioți sud-africani, ordonați de autoritățile de la Pretoria și operați la începutul săptămânii în curs.

Printre cei arestați se află și doamna Winnie Mandela, cunoscută luptătoare pentru libertatea poporului din Africa de Sud și împotriva politicii de apartheid promovată de guvernul Republicii Sud-Africane. După cum amuzant numeroase zădărnici de continentul negru, patrioții arestați sînt supuși aceluiași tratament: neîntrerupte torturi de către poliție.

Cei 22 de patrioți fuseseră, în prealabil, inculpați pe baza „legii” de „suprimare a comunismului” și au cumpărat în fața Curții de la Pretoria, care, din lipsă de probe, a fost însă neputincioasă să-l achite. Vădîndu-se că o asemenea acuzație este de neîndeplinit, datoria însăși neterminată, ei, răsiști de la Pretoria i-au substituit acum o „infracțiune”, pe baza „legii” privind combaterea terorismului. Astfel, cei 22 de patrioți, care

Ambasadorul României în Noua Zeelandă și-a prezentat scrisorile de acreditare

WELLINGTON 21 (AGERPRES). — La 20 februarie, Iosif Gheorghiu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Noua Zeelandă, a prezentat scrisorile de acreditare guvernului general, sir Arthur Porritt, la reședința acestuia din Auckland.

La ceremonie au participat D.N. McKay, ministru al sănătății și asigurărilor sociale, în calitate de reprezentant personal al primului ministru, înalți demnitari ai Casei guvernamentale, precum și membri ai ambasadei române. Cu această ocazie, guvernatorul general a avut o convorbire cordială cu ambasadorul român.

În aceeași zi, guvernatorul general a oferit un dejun în onoarea ambasadorului Iosif Gheorghiu. Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Recenta condamnare a cinci din cei șapte lideri ai unei organizații pacifiste americane, sub învinuirea de a fi condus manifestările împotriva războiului din Vietnam, de clasă la Chicago în august 1968 cu prilejul convenției naționale a Partidului democrat, a dat naștere, pe întreg teritoriul S.U.A., la demonstrații de protest.

În imagine: un demonstrant rănit în urma intervenției poliției din Washington, este transportat la un post de prim-ajutor.

Conducerea sindicatelor din R.D. Germană propune inițierea de convorbiri între organizațiile sindicale din cele două state germane

BERLIN 21. — Corespondenții Agerpres, St. Deju, transmite: Ziarul sindicatelor din R.D.G., „Tribune”, a publicat vineri scrisoarea adresată de conducerea Uniunii Sindicatelor Libere Germane (U.S.L.G.) din R.D. Germană către Uniunea Sindicatelor din R.F. a Germaniei. În scrisoare se propune organizarea unor convorbiri între cele două organizații sindicale, pornindu-se de la premisa că există importante interese comune ale muncitorilor și sindicalizării din R.D. Germană și din R.F. a Germaniei. Inițierea de convorbiri între U.S.L.G. și U.S.G., se așteaptă să contribuie la deslindarea pe plan internațional, la asigurarea păcii și la înfăptuirea coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite, între R.D.G. și R.F.G. U.S.L.G. apreciază că ar fi

indicat să aibă loc convorbiri directe între delegații ale conducătorilor celor două organizații, propunînd ca loc de desfășurare orașul Berlin. Totodată în scrisoare se arată că în cazul în care Uniunea Sindicatelor din R.F. a Germaniei dorește mai întâi o discuție între președinții celor două organizații, Herbert Warnke și Heinz Vietor, U.S.L.G. va fi de acord și cu aceasta.

„Tribune” a publicat, de asemenea, textul unei scrisori adresate anterior de președintele Uniunii Sindicatelor din R.F.G. președintelui U.S.L.G. În scrisoare se arată că Consiliul federal al sindicatelor R.F.G. s-a ocupat îndelung de problema unor contacte cu U.S.L.G. și în acest sens consideră necesară o întâlnire între reprezentanții celor două centrale sindicale. În vederea unei expuneri deschise a părerilor celor două părți. În acest sens, în scrisoarea președintelui Uniunii Sindicatelor din R.F.G. se propun convorbiri între reprezentanți ai organizațiilor sindicale din cele două state germane.

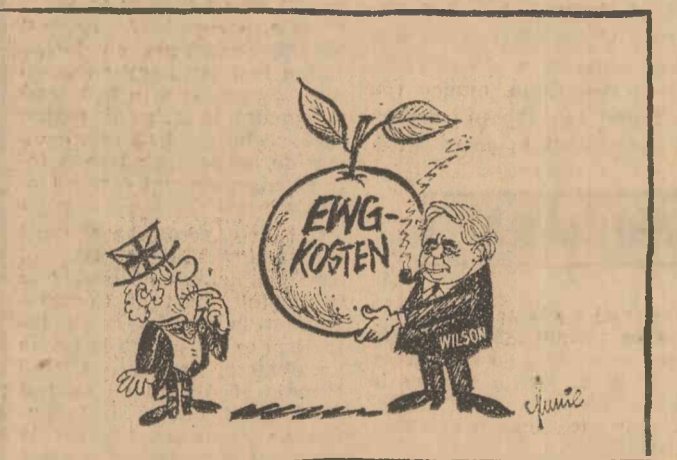
Tapiserie românească la Madrid

Guvernul vestgerman va lua în considerare data propusă de guvernul R.D. Germane

MADRID 21 (AGERPRES). — În Sala Palatului Național al Congreselor și Expozițiilor din Madrid a avut loc recent vernisajul Expoziției „Tapiserie contemporană românească”, organizată de Ministerul Informațiilor și Turismului din Spania.

La inaugurare au luat cuvîntul Alfredo Sanchez Bella, ministrul spaniol al informațiilor și turismului și Alexandru Petrescu, ministru plenipotențiar, șeful reprezentanției consulare și comerciale a Republicii Socialiste România la Madrid.

Expoziția s-a bucurat de succes, expozantele fiind elogiile apreciate atât de vizitatori, cit și de presa și radio. Televiziunea spaniolă.

„Mărul acru” al prețului pe care contribuabilii englezi au trebuit să-l plătească, în eventualitatea aderării Marii Britanii la Piața comună. Desenul, apărut în ziarul vest-german Frankfurter

Rundschau, face aluzie la implicațiile social-economice, așa cum ele au fost consemnate în evaluările Marii Britanii la Piața comună. Desenul, apărut în ziarul vest-german Frankfurter

Correspondență din Roma de la Nicolae Puicea

Mărturii în apărarea Venetiei

Zăgărit norul oval „Pirelli” din Milano, gazduiește în aceste zile expoziția dedicată să sensibilizeze opinia publică italiană față de trecutul istoric și cultural al unuia dintre cele mai frumoase orașe ale țării: Veneția.

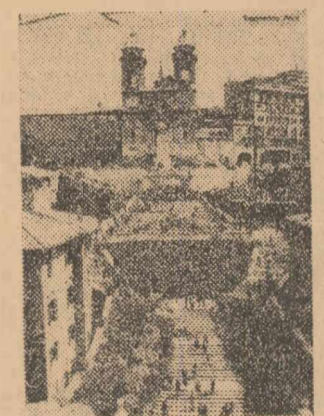
Concepută în ideea demonstrării, fără menajamente, a primei ruine a unui inestimabil patrimoniu artistic și cultural, care secole de-a rândul a contribuit la menținerea nealterată a faimei „Jalniciei Veneției”, expoziția prezintă, sugestiv, imaginea tragică a distrugerii sale lente. Cîrea 60 de punori mari, cu fotografiile prețuite în mod special, înfățișează vizitatorilor aspecte dintre cele mai semnificative privind starea în care se află sculpturi și fresce și alte edificii de mare importanță culturală.

Dacă nu se vor întreprinde măsuri urgente — spun organizatorii expoziției (Centrul cultural „Pirelli” și asociația „Italia de salvat”) — acest imens patrimoniu de picturi și fresce, statui, elemente decorative și arhitectonice specifice, opere pe care Veneția a știut să le creze și să le conserve pînă în secolul XX, se vor pierde într-un ritm anual de trei pînă la șase la sută. Dar, potrivit părerii altor specialiști, distrugerea

tezaurului venețian înaintea în progresie geometrică și ar putea fi desăvîșită chiar înainte de anul 2.000. Unii din ei apreciază că dacă nu se iau măsuri imediate, pînă în 1974, aproape 60 la sută din operele de artă se vor pierde iremediabil. Și acesta nu este un calcul făcut pe sondaj, ci rezultatul unei catalogări realizate de UNESCO și documentat prin 14.000 de fotografii și 15.000 de fișe.

După cum se apreciază aici, cauzele acestei situații rezidă într-un ansamblu indivizibil de efecte ale unor factori naturali (dintre care infiltrarea apei de mare și poluarea atmosferică) și de neglijență în domeniul conservării monumentelor de artă. Tînd seama de toate acestea, expoziția este alăturată din trei mari sectoare: deteriorări pricinuite de infiltrarea apei sărate a mării; distrugerile zilnice datorate acțiunii aerului poluat de gazele fabricilor din zona industrială Marghera, de combustibilul din depozite și vapoare, de încălzire cu păcură a locuințelor; în sfîrșit, pagube provocate unor lucrări de artă ca urmare a neglijenței și a dezinteresului.

Intitulată „Veneția care trebuie salvată”, expoziția nu se limitează doar la înfățișarea unei situații dintre cele mai îngrijorătoare, ci face un prestat la o opinie publică italiană pentru ca, prin ideile și sprijinul material, să salveze ceea ce nu este încă iremediabil pierdut. De altfel, convingerea că valorile de artă inestimabile ale Veneției pot fi salvate acum, fără a se aștepta cercetări speciale sau noi inițiative ale administrației publice, este demonstrată chiar în cadrul expo-

ziției, prin prezentarea unor fresce originale de Tiepolo și Tizian, picturi de Francesco Magliotto, o statuie dăltuită de Tullio Lombardi — opere aflate pînă nu de mult la Veneția dar care, deteriorîndu-se, au fost recent restaurate la Bologna și în alte localități.

„S.O.S.”-ul pentru salvarea Veneției a fost relansat și cu prilejul unei „mese rotunde” ce a avut loc joi, tot la Milano. S-a spus cu acest prilej, că, după 15 martie — cînd urmează să se încheie expoziția — aceasta ar trebui să urmeze un fel de itinerar cultural, care să treacă, pornind din Milano, prin toate orașele țării. Cunoșcînd, în acest fel, direct, primejdia care amenință operele de artă venețiene, fiecare oraș al Italiei s-ar putea angaja să restaureze și să întrețină în continuare, cite o parte din operele Veneției.

21 februarie 1970.

NOTE • NOTE • NOTE

Frământări preelectorale în Olanda

Odată cu apropierea datei alegerilor provinciale, ce urmează să aibă loc la 18 martie, pe scena politică olandeză au devenit tot mai evidente o serie de frământări, legate în special de rezolvarea problemelor economice și sociale. Nemulțumită de politica financiară a actualului cabinet, Federația patronală a adresat, într-o scrisoare publică, un avertisment Parlamentului, asupra riscurilor pe care le prezintă inflația, iar partidele din opoziție, intensificîndu-și presiunile, l-au determinat luna trecută pe ministrul economiei, L. O. Block — care preconizase anularea unui contract colectiv încheiat între patronii și salariați — să demisioneze.

În urma acestor evenimente — semnalate de ziarul „Le Monde” — însuși primul ministru, Piet de Jong, a confirmat că există nu numai posibilitatea ca prețurile să scape de sub control, dar și cea a deteriorării climatului so-

cial, în eventualitatea unor măsuri economice cu caracter impopular. De altfel, în cadrul dezbaterilor parlamentare, președintele sindicatului socialist a precizat că aceste organizații se situează pe o poziție potrivnică politicii guvernamentale în privința salariilor. De asemenea, a fost criticat faptul că obiectivele fixate, în 1969, în domeniul locuințelor și administrării teritoriilor, nu au fost îndeplinite, în consecință cerîndu-se — printr-o moțiune — îndeplinirea din guvern a ministrului de resort.

Pe marginea acestor frământări, ca și datorită faptului că, în ultima vreme, opoziția s-a înfățișat din nou — înlocuindu-se socializtii — tendință să realizeze la ultimul lor congres, un front comun — observatorii politici consideră că în martie va avea loc o ascuțită înfruntare, cu atât mai mult cu cît este de așteptat ca rezultatul să îl prefigureze pe cel al alegerilor legislative programate în 1971.

„Medicamente” greu de înghițit

Aflată printre „restanțele” comunitare ce nu au putut fi soluționate în termenele prevăzute de Tratatul de la Roma, problema produselor farmaceutice regine din nou atenția Comitetului reprezentanților permanenți ai țărilor membre ale C.E.E. Obiectivul urmărit a fost să se „armonizeze” politica „celor șase” în acest domeniu. Dar, așa cum remarca observatorii, datorită faptului că acest lucru ar implica, printre altele, acceptarea unor norme comune de reglementare, instituite la nivel supra-național, norme ce ar înlocui în cele din urmă pe cele existente în fiecare țară membră a C.E.E., problema a dat naștere la vii controverse. Pînă acum, lungile discuții între reprezentanții „celor șase” nu au dus decît la adoptarea unor recomandări privind regulile ce trebuie respectate la întocmirea dosarelor pentru obținerea autorizațiilor de desfășurare pe piețele celor șase țări vest-europene a produselor farmaceutice. Dar, scrie „Le Monde”, comitetul recomandațiilor a fost aprobat numai pe hîrtie, transpunerea lor în practică locuindu-se de opoziția statelor membre.

Dificultățile (în, în principal, de faptul că, în țările membre, circulația produselor farmaceutice este supusă unor reguli diferite. În timp ce în unele, printre care Belgia, aceasta este subordonată unei autorizații pregătite de autoritățile competente naționale, în R.F.G. există un regim de înregistrare. De aici, puncte de vedere discordante în privința procedurii ce trebuie instituită pe plan „comunitar”. Fiecare urmărește adoptarea unor reguli cît mai apropiate de cele proprii, de natură să asigure, în primul rînd, protecția produselor sale. Reprezentanții guvernului de la Bonn condiționează acceptarea unei legislații comune, de fixarea unor „detalii precise” de recunoaștere mutuală a autorizațiilor de punere în circulație a medicamentelor. Alte delegații, însă, consideră că această recunoaștere nu se poate baza pe „angajamente formale”, cît timp asupra comitetului legislației comune ce ar trebui să stea la bază, nu s-a ajuns, și nici nu se întrevide posibilitatea să se ajungă în curînd, la un acord. Se pare că cercul e închis...

În momentul de față, Comitetul — înjurător de faptul că nu nou este ar de la interpretări privind capacitatea „celor șase” în soluționarea ingrate probleme a „integrării” — încearcă să scoată negocierile din impas. Dar, scrie „Le Monde”, comitetul studiază dosarul produselor farmaceutice pe baza unor noi propuneri. Printre acestea, cea considerată a avea mai mulți șorți de izbîndă este instituirea unei „proceduri de consultare”, între statele membre, în caz de divergențe privind modalitățile de punere în vânzare a medicamentelor. Se prevede înființarea unui comitet de experți științifici a cărei atribuție principală ar fi analizarea cererilor înaintate. Dar, așa cum precizăm „Le Monde”, soluția aceasta nu va înlătura dificultățile.

21 februarie 1970